

การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
ในการเดินทางและการท่องเที่ยว: การวิเคราะห์
ด้านกฎหมายภายในประเทศ

ประเทศไทย

2014

ปีที่พิมพ์ : 2557

ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลออสเตรเลีย

แหล่งที่มา: United Nations Office on Drugs and Crime, Regional Office for Southeast Asia and the Pacific, Project Childhood (Protection Pillar), Bangkok, Thailand

ทีมงานผู้มีส่วนร่วมจาก Project Childhood (Protection Pillar):

นางลินด์ซีย์ บัคกิงแฮม ที่ปรึกษากฎหมายอิสระ

นางสาวมาร์กาเรต อคูลโล ผู้ประสานงานโครงการ ของ UNODC

นางกัญญา ชาน เจ้าหน้าที่โครงการของ UNODC ประเทศกัมพูชา

นางสมมณี สีหเทพ เจ้าหน้าที่โครงการของ UNODC ประเทศลาว

นางสาวสโนว์ ไวท์ สเมลเซอร์ เจ้าหน้าที่โครงการของ UNODC ประเทศไทย

นางสาวศุภพิมพ์ วัฒนโณภาค ผู้ช่วยโครงการ ของ UNODC ประเทศไทย

นางวัน โด เจ้าหน้าที่โครงการของ UNODC ประเทศเวียดนาม

นางอันเน็ทท์ อาห์เลนอุส ผู้ประสานงานตำรวจสากล

คำปฏิเสศ: เอกสารฉบับนี้ไม่ได้จัดพิมพ์อย่างเป็นทางการ การนำเสนอของเนื้อหาต่างๆ ในเอกสารนี้ ไม่ได้หมายความว่า การแสดงออกของความเห็นใด ๆ ของสหประชาชาติ

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ	5
คำนำ	7
กระทรวงยุติธรรมแห่งประเทศไทย	7
สำนักงานปราบปรามยาเสพติดและป้องกันอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ	8
คำย่อ	9
บทสรุปผู้บริหาร	11
1 บทนำ.....	13
2 ขอบเขต.....	15
3 ข้อจำกัด	16
4 กรอบกฎหมายระหว่างประเทศ.....	19
4.1 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และพิธีสารเลือกรับ	20
4.2 พิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์.....	24
4.3 อนุสัญญา ILO: การจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก.....	26
5 กรอบกฎหมายไทย	29
5.1 สถานะของการให้สัตยาบันต่อตราสารระหว่างประเทศที่สำคัญ	29
5.2 ความคิดทางอาญาและบทลงโทษในการกระทำความผิดฐานการท้องที่เยาวชนเพศเด็ก	29
5.2.1 การค้าประเวณีเด็ก.....	29
5.2.2 การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก.....	31
5.2.3 วัตถุลามกอนาจารเด็ก	33
5.2.4 การค้าเด็ก	34
5.3 มาตรการคุ้มครองเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา.....	35
5.4 มาตรการสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดน	36
5.5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	37

	การกำหนดโทษทางอาญา: การค้าประเวณีเด็ก	37
	การกำหนดโทษทางอาญา: การล้วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก	37
	การกำหนดโทษทางอาญา: วัตถุลามกอนาจารเด็ก	38
	ความร่วมมือระหว่างประเทศ	38
5.6	ข้อสังเกต.....	38
6	กรอบระดับภูมิภาค	39
6.1	ความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดนระดับภูมิภาค	39
6.2	ความพยายามด้านความร่วมมือระดับภูมิภาคที่กว้างขึ้น	40
6.3	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	41
7	แผนดำเนินการ	43

กิตติกรรมประกาศ

รายงานฉบับนี้ได้จัดทำภายใต้กรอบงาน โครงการ Childhood ซึ่งเป็นความริเริ่มขององค์กรเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของออสเตรเลียเพื่อต่อต้านการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง โครงการ Childhood สร้างขึ้นจากการสนับสนุนระยะยาวของออสเตรเลียด้วยมูลค่า 7,500,000 เหรียญออสเตรเลีย เพื่อส่งเสริมการให้ความคุ้มครองและการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก โครงการ Childhood เป็นการรวมตัวกันระหว่างสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) องค์กรตำรวจสากล (INTERPOL) และมูลนิธิศุภนิมิต ในการแก้ไขปัญหาภัยร้ายแรงด้านการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว โครงการนี้ดำเนินการในประเทศไทยกัมพูชาประเทศเวียดนามประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตลอดจนใช้แนวทางการคุ้มครองและป้องกันการควบคุมกันไป

สำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติขอแสดงความขอบคุณเป็นพิเศษแก่

คุณลินด์ซีย์ บัคกิงแฮม ที่ปรึกษากฎหมายอิสระซึ่งร่วมงานกับศูนย์ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกของ UNODC ในการยก ร่างรายงานนี้ คุณบัคกิงแฮมได้รับความช่วยเหลืออันมีคุณค่าจาก**คุณมาร์กาเร็ต อคูโล** (ผู้ประสานงานโครงการศูนย์ภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกของ UNODC) **คุณอันเน็ทท์ อาห์เลนอุส** (ผู้ประสานงานตำรวจสากล) และ**คุณสโนว์ ไวท์ สเมล เซอร์** (เจ้าหน้าที่โครงการของ UNODC ประเทศไทย)

สำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งในความสนับสนุนของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหน่วยงานภาครัฐอื่นได้แก่

นายพงษ์ภักดิ์ เรียงเครือ (ที่ปรึกษาเฉพาะด้านกฎหมายมหาชน กระทรวงยุติธรรม) และ ดร. พิเศษ สอาดเย็น (ผู้อำนวยการ กองการ ต่างประเทศ กระทรวงยุติธรรม) สำหรับการผู้นำในการประสานงานในกระบวนการหรือผลการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขรายงาน รายงานฉบับนี้ได้รวบรวมข้อแก้ไขจากกระทรวงยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดเข้าไว้ด้วยกันและได้รับการรับรองจากกระทรวง ยุติธรรม

UNODC ประารถนาที่จะประกาศความตระหนักถึงการสนับสนุนที่ได้รับจากรัฐบาลแห่งประเทศออสเตรเลีย

คำนำ

กระทรวงยุติธรรมแห่งประเทศไทย

ราชอาณาจักรไทยเป็นหนึ่งในรัฐภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติมาตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2535 และในพิธีสารเลือกรับว่าด้วยการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และวัตถุลามกอนาจารเด็ก เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2549 ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีพันธผูกพันตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาดังกล่าว

แม้ว่ากรอบกฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับเรื่องการค้าประเวณีทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวฉบับเดิมมีความสมบูรณ์ รายงานการวิเคราะห์ด้านกฎหมายของ UNODC ก็ได้ชี้ให้เห็นข้อแตกต่างของกฎหมายในประเทศเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดโดย UNCRC และพิธีสารอื่น ๆ ในระดับสากล ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากรายงานฉบับนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การพัฒนากรอบกฎหมายของประเทศไทยในการคุ้มครองเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตัวอย่างการดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อรายงานฉบับนี้ของประเทศไทย ได้แก่ ความพยายามในการร่างกฎหมายเพื่อกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุลามกอนาจารเด็ก รายงานฉบับนี้ยังเน้นย้ำประเด็นการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการถูกล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ รวมถึงประเด็นอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ต่อเด็กด้วย ซึ่งในขณะนี้ประเทศไทยก็ได้เริ่มมีการอภิปรายระหว่างเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการกับประเด็นเหล่านี้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (the ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 จะก่อให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจของทั้ง 10 ประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งแน่นอนว่าจะส่งผลกระทบต่อการเดินทางข้ามแดนภายในภูมิภาคอย่างเสรีของนักท่องเที่ยว นั่นหมายความว่า การสืบสวนสอบสวนและติดตามดำเนินคดีกับผู้ต้องสงสัยจะทำหายมากขึ้น รายงานฉบับนี้ได้เสนอการทำงานเชิงรุกในการประสานกฎหมายระดับภูมิภาคและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม เพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกล่วงละเมิดและแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

กระทรวงยุติธรรมขอแสดงความขอบคุณ UNODC สำหรับรายงานฉบับนี้ ซึ่งมีส่วนให้เกิดความพยายามที่จะพัฒนากฎหมายไทยเพื่อคุ้มครองเด็กให้ดียิ่งขึ้น

(ดร. กิตติพงษ์ กิตยารักษ์)

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

สำนักงานปราบปรามยาเสพติดและป้องกันอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเป็นการละเมิดสิทธิเด็กขั้นรุนแรงและเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้นทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากล ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างก็พยายามที่จะคุ้มครองเด็ก ๆ โดยใช้วิธีต่าง ๆ ทั้งการปฏิรูปกฎหมาย การสร้างศักยภาพให้กับเจ้าพนักงานสืบสวนสอบสวนและอัยการ และการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

UNODC ร่วมงานกับประเทศสมาชิกเพื่อ:

- เสริมความเข้มแข็งของกฎหมายและนโยบาย
- พัฒนาความรู้และทักษะของเจ้าหน้าที่
- พัฒนากลไกความร่วมมือระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาคและระดับสากล
- พัฒนาเครือข่ายและกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูล

รายงานฉบับนี้พิจารณากฎหมายไทยในแง่ของการได้มาตรฐานสากล ที่จะเพียงพอในการตอบโต้ต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว รายงานนี้ได้รับข้อมูลของทบกฎหมายปัจจุบัน ให้ข้อเสนอแนะกว้าง ๆ ในการปฏิรูปปิดช่องว่างดังกล่าว พร้อมทั้งร่างแผนดำเนินงานเพื่อปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ ผลการวิเคราะห์จากรายงานฉบับนี้ได้ผ่านกระบวนการหารือกับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับการทบทวนโดยที่ปรึกษากฎหมายอิสระ

ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือรายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยทั้งในประเทศกัมพูชา สปป. ลาว และเวียดนาม จึงมีการพิจารณาถึงกรอบระดับภูมิภาคอันมีบทบาทสำคัญในการกำหนดความร่วมมือระหว่างประเทศในการสืบสวนสอบสวนและติดตามดำเนินคดีกับผู้เดินทางหรือท่องเที่ยวเพื่อล่องละเมิดทางเพศเด็ก ทั้งยังระบุถึงแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกรอบความร่วมมือดังกล่าว ให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนในการพัฒนากรอบกฎหมายการคุ้มครองเด็กให้เข้มแข็งขึ้น โดยรัฐบาลสามารถใช้ข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นพื้นฐานเพื่อปฏิรูปกฎหมายให้ตอบโต้ผู้กระทำผิดได้ดียิ่งขึ้น

รายงานการวิเคราะห์ด้านกฎหมายร่างขึ้นทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยภายใต้กรอบการทำงานของโครงการ Childhood ซึ่งเป็นโครงการที่ริเริ่มโดยรัฐบาลออสเตรเลีย อันมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

คำย่อ

อาเซียน	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
CEDAW	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ(2522)
CRC	อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (2532)
พิธีสารเลือกรับCRC	พิธีสารเลือกรับว่าด้วยการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และวัตถุลามกอนาจารเด็ก (2543)
ECPAT อินเทอร์เน็ตชนันแนล	มูลนิธิเพื่อยุติการค้าประเวณีเด็ก วัตถุลามกอนาจารเด็ก และการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ
ICCPR	กติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (2509)
ILO	องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
อนุสัญญา ILO 182	อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามและการจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก
INTERPOL	องค์การตำรวจสากล
สปป. ลาว	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
MOU	บันทึกความเข้าใจ
NPA	แผนปฏิบัติการระดับชาติ
TIP	การค้ามนุษย์
พิธีสาร TIP	พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (2548)
UNICEF	กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
UNODC	สำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ
UNTOC	อนุสัญญาสหประชาชาติต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ(2543)

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานฉบับนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบระหว่างกรอบกฎหมายภายในประเทศไทยกับมาตรฐานสากลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก รวมถึงการลงโทษทางอาญาของการกระทำผิด การคุ้มครองเหยื่อและพยานเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และมาตรการสำหรับความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดนในกรณีการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก นอกจากนี้รายงานฉบับนี้ยังพิจารณาเกี่ยวกับกรอบระดับภูมิภาคซึ่งสนับสนุนความร่วมมือข้ามแดนในการสืบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการท่องเที่ยว และหาโอกาสในการยกระดับกรอบต่างๆ เหล่านั้น โดยที่ใช้การวิเคราะห์นี้เป็นพื้นฐาน รายงานนี้ได้เสนอข้อเสนอแนะด้านการปฏิรูปกฎหมายและวางกรอบแผนการดำเนินการในการกำหนดกิจกรรมสำหรับการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคที่สนับสนุนการปฏิรูปอื่นๆ

ผลการวิจัยสร้างโอกาสในการพัฒนาความพยายามในการปฏิรูปกฎหมายตามที่ยุทธศาสตร์ทั้งภายในประเทศและในระดับภูมิภาคเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศคู่เจรจา มุ่งลดช่องว่างทางกฎหมายที่เหมาะสมต่อแต่ละประเทศและในภูมิภาค ตลอดจนเสริมสร้างกรอบกฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

โดยใช้วิธีการทางกฎหมายที่แตกต่างหลากหลายในด้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็กนั้น ประเทศในโครงการได้กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการปฏิรูปดังกล่าวให้เป็นปัจจุบัน ใช้ได้ในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ รายงานฉบับนี้เป็นพื้นฐานในการเริ่มการดำเนินการที่สำคัญนี้กับประเทศไทยเพื่อพัฒนาโครงการเป้าหมายในการปฏิรูปซึ่งสนับสนุนความพยายามของรัฐบาลทั้งในส่วนประเทศไทยและในระดับภูมิภาคในการจัดการกับปัญหาการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก

หมายเหตุ

การท่องเที่ยวทางเพศเด็ก: แม้ตระหนักว่ามีบางองค์กรที่ประสงค์จะใช้ถ้อยคำว่า “ผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการท่องเที่ยว” หรือ “การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว” มากกว่า รายงานฉบับนี้จะใช้ถ้อยคำว่า “การท่องเที่ยวทางเพศเด็ก” เพื่อให้สอดคล้องกับการให้นิยามศัพท์ทางกฎหมายที่ใช้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (2532) และพิธีสารเลือกรับภายใต้อนุสัญญาดังกล่าวที่ว่าด้วยการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และวัตถุลามกอนาจารเด็ก (2543)

กรอบกฎหมายและนโยบายที่แข็งแกร่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการต่อต้านอาชญากรรมกรอบงานยุติธรรมทางอาญาที่เข้มแข็งและสะท้อนถึงมาตรฐานระหว่างประเทศที่สำคัญถูกปรับใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพในระดับประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อปัญหาการทốngเที่ยวทางเพศเด็ก¹ ในประเทศไทย ผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางเด็กก่อให้เกิดประเด็นท้าทายที่สำคัญในการบังคับใช้กฎหมายผู้กระทำผิดที่ล่วงละเมิดเด็กซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางมากที่สุดมักจะไม่ถูกจับได้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และสามารถกลับสู่ประเทศภูมิลำเนาของตนได้โดยไม่ต้องรับโทษหรือในกรณีของผู้ที่อยู่อาศัยในประเทศระยะยาว ก็ยังคงหลบซ่อนอยู่ในชุมชนต่อไปทั้งนี้ เนื่องจากการทốngเที่ยวได้มีการเติบโตขึ้นเป็นอย่างมากในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ชายชาวตะวันตกอาจถูกมองว่าเป็นนักท่องเที่ยวทางเพศได้อย่างชัดเจนที่สุด แต่อย่างไรก็ดี มีข้อมูลซึ่งแสดงว่า จริงๆ แล้วอุปสงค์ในท้องถิ่นซึ่งมาจากนักท่องเที่ยวชาวเอเชียเป็นส่วนใหญ่ของผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กไม่ใช่ชาวต่างชาติเสมอไป การทốngเที่ยวทางเพศเด็กยังรวมถึงผู้กระทำผิดที่ย้ายถิ่นฐานภายในพรมแดนของประเทศของตนเองและล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กด้วยข้อมูลผู้กระทำผิดมีอยู่ที่ทั้งนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านมาและผู้ที่อยู่อาศัยในระยะยาว

การทốngเที่ยวทางเพศเด็กเป็นอาชญากรรมที่มีลักษณะเฉพาะ ฉะนั้นจึงมีความท้าทายเฉพาะต่อสถาบันกฎหมายและการยุติธรรมในด้านการพัฒนาและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองต่อเรื่องนี้ คุณลักษณะที่สำคัญของการก่อความผิดคือ การที่ผู้กระทำผิดทางเพศเด็กมักจะเดินทางมาเยี่ยมเยือนสถานที่ที่พวกเขาไม่ได้อาศัยอยู่โดยปกติ การที่ไม่มีใครรู้จักพวกเขาจึงเอื้อในการก่ออาชญากรรมนี้คือข้อเท็จจริงทั้งสำหรับผู้กระทำผิดที่มีการวางแผนการกระทำของพวกเขามาก่อนและสำหรับผู้กระทำผิดตามสถานการณ์ (พบมากที่สุด) ในบรรดาผู้ต้องหาคดีการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางท่องเที่ยว) สถานที่พัก การเดินทาง และบริการอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่มีการติดต่อกับเด็กอาจจะถูกใช้โดยผู้กระทำผิดเพื่อช่วยในการก่ออาชญากรรมของพวกเขาผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการทốngเที่ยวทางเพศเด็กมักจะไม่ใช้ผู้ที่เป็นที่รู้จักในชุมชนหรือในกรณีของผู้ที่อยู่อาศัยระยะยาว ก็อาจมีความสัมพันธ์อย่างจำกัดกับชุมชน ความไม่มีตัวตนและการเคลื่อนไหวของพวกเขาหมายความว่า การตอบสนองโดยผู้บังคับใช้กฎหมายจะต้องครอบคลุมและสอดประสานซึ่งกันและกันเพื่อลดช่องว่างทางกฎหมายและเพื่อสร้างความมั่นใจว่าขอบเขตอำนาจศาลจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดี

สำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินการส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศของโครงการ Childhood ทำงานร่วมกับประเทศคู่เจรจาและรัฐบาลต่างๆ ในการพัฒนากรอบกฎหมายที่เข้มแข็งในการดำเนินการกับผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในภูมิภาคโครงการนี้อยู่

¹แม้ว่าหน้ากว่ามีบางองค์กรที่ประสงค์จะใช้ถ้อยคำว่า “ผู้ต้องหาด้านการทốngเที่ยวทางเพศเด็ก” หรือ “การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการทốngเที่ยว” มากกว่า รายงานฉบับนี้จะใช้ถ้อยคำว่า “การทốngเที่ยวทางเพศเด็ก” เพื่อให้สอดคล้องกับการให้นิยามศัพท์ทางกฎหมายที่ใช้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (2532) และพิธีสารเลือกรับภายใต้อนุสัญญาดังกล่าวด้วยการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และวัตถุลามกอนาจารเด็ก (2543)

²http://www.unicef.org/eapro/activities_3757.html

ภายใต้แผนงานของ โครงการ Childhood (2553 - 2557) ด้วยทุนสนับสนุนจากรัฐบาลออสเตรเลีย และมีการดำเนินงานใน 4 ประเทศหลักที่ร่วมโครงการ ได้แก่ กัมพูชา สปป. ลาว ไทย และเวียดนามซึ่งได้รับใช้กลยุทธ์ของทั้งส่วนงานด้านการป้องกันเด็กจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศและส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศสำหรับส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ดำเนินการโดย UNODC และองค์การตำรวจสากล (INTERPOL) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการดำเนินการในระดับชาติและข้ามชาติเพื่อระบุและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแผนงานรวมในการยกระดับศักยภาพให้แก่รัฐบาลของประเทศในโครงการและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของพวกเขาผ่านสององค์ประกอบ คือองค์ประกอบที่ 1 นำโดย UNODC มุ่งเน้นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมความช่วยเหลือทางเทคนิคซึ่งจะช่วยเติมเต็มช่องว่างด้านกฎหมาย การฝึกอบรมและความร่วมมือที่สำคัญตลอดจนความต้องการของทั้งสี่ประเทศในโครงการและองค์ประกอบที่ 2 นำโดยINTERPOL ประกอบด้วยความช่วยเหลือด้านการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภายใต้ขอบเวลาที่กำหนด เพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างความร่วมมือในการสืบสวนในระดับภูมิภาคและระดับสากลเพื่อมุ่งเป้าอย่างเฉพาะเจาะจงไปยังผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ส่วนงานด้านการป้องกันเด็กจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศดำเนินการโดยมูลนิธิศุภนิมิต และมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่สามารถคุ้มครองเด็กในธุรกิจการเดินทางและการท่องเที่ยวรวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจในชุมชนเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและทำงานร่วมกับรัฐบาลในการพัฒนามาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพในระดับชาติ

รายงานฉบับนี้มุ่งเน้นไปยังงานที่จะดำเนินการโดย UNODC และINTERPOL ภายใต้ โครงการ Childhood ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลลัพธ์ที่ 1 (กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อจะต้องแข็งแกร่งขึ้น/ดีขึ้น) ผลลัพธ์ที่ 1.1 (การทบทวนกฎหมาย) และผลลัพธ์ 1.2 (ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและสามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้) ได้รับการเสนอให้กับหน่วยงานรัฐบาลที่ร่วมทำงานกับโครงการ เพื่อนำไปปรับปรุงกรอบกฎหมายในการต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก)³ รายงานฉบับนี้ยังมุ่งเน้นไปที่กรอบกฎหมายภายในประเทศของประเทศไทยซึ่งเป็นการเสริมกับรายงานฉบับอื่นที่คล้ายกันซึ่งจัดเตรียมไว้สำหรับทุกประเทศในโครงการ Childhood รายงานนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นตามที่ได้หารือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศ และได้นำเสนอแผนงานสำหรับการดำเนินการตามคำแนะนำแต่ละข้อเพื่อเสริมสร้างการตอบสนองในด้านกฎหมายต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็กในประเทศไทย

ในประเทศไทย รัฐบาลมีความมุ่งมั่นในการต่อต้านการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศต่อเด็ก รัฐบาลได้พัฒนากฎหมายและนโยบายโดยเน้นไปที่การคุ้มครองเด็กจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดทางอาญา รักษาสิทธิของเด็กที่เป็นเหยื่อและพยานในกระบวนการยุติธรรมมาตรการเหล่านี้มีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวทางเพศเด็กและครอบคลุมถึงการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดเด็กในวงกว้างอย่างไรก็ดี ยังมีช่องว่างของกรอบกฎหมายภายในประเทศและการดำเนินการบางอย่างที่ไม่สอดคล้องตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กความเสี่ยงก็คือ ในขณะที่ช่องว่างทางกฎหมายยังคงมีนั้น ผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในประเทศไทยก็จะแสวงหาทางที่จะใช้ประโยชน์จากช่องว่างเหล่านั้นและจะไม่ถูกขัดขวางจากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กแต่อย่างใด

---

³โครงการ Childhood:ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ. เอกสารการออกแบบโครงการ.

นอกจากนี้ การสนองตอบทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาคก็มีความจำเป็นในการสร้างอุปสรรคทางกฎหมายที่แข็งแกร่งต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็กกรอบกฎหมายที่อ่อนแอจะทำให้เกิดความต้องการในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์จากเด็กเพิ่มขึ้นและเพิ่มความเสี่ยงของเด็ก เนื่องจากผู้กระทำผิดจะเห็นโอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากเด็กโดยมีความเสี่ยงน้อยที่จะถูกจับได้⁴ กฎหมายภายในประเทศที่เข้มงวดในการห้ามมิให้ผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กและจัดให้มีบทลงโทษที่เข้มงวดจะช่วยยับยั้งการกระทำดังกล่าวได้อย่างมีนัยสำคัญ⁵ อย่างไรก็ดี การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งมีการพัฒนากฎหมายที่ครอบคลุมในการต่อต้านการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กนั้น ผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กมักจะเพียงย้ายฐานการกระทำผิดของพวกเขาไปยังประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ที่กฎหมายอาจจะยังไม่ได้มีการพัฒนาในเรื่องนี้มากนัก ซึ่งหมายความว่า การตอบสนองด้วยการประสานงานในระดับภูมิภาคเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสร้างความมั่นใจว่ากฎหมายภายในของแต่ละประเทศมีความสอดคล้องกันและทุกประเทศมีมาตรการความร่วมมือในด้านกฎหมายที่สามารถนำไปใช้ได้ทั่วภูมิภาค ซึ่งจะช่วยให้ผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กจะไม่มีที่หลบซ่อนอีกต่อไป

2 ขอบเขต

เอกสารนี้จะพิจารณาเฉพาะในขอบเขตซึ่งไทยดำเนินการตามมาตรฐานกฎหมายระหว่างประเทศต่างๆ ซึ่งใช้บังคับในพัฒนาการตอบสนองด้านการยุติธรรมทางอาญาต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก โดยจะระบุช่องว่างของกรอบกฎหมายที่มีอยู่ในคำแนะนำอย่างกว้าง ๆ ในด้านที่เกี่ยวกับการปฏิรูปเพื่อแก้ไขช่องว่างเหล่านั้นและกำหนดกรอบแผนการดำเนินงานคำแนะนำเหล่านั้นสำหรับโครงการ Childhood ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ

เพื่อให้กรอบการทำงานที่สอดคล้องกันในการเปรียบเทียบกฎหมายของแต่ละประเทศในโครงการกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่สำคัญ รายงานฉบับนี้จะพิจารณาในประเด็นคำถาม ดังต่อไปนี้

- สถานะการให้สัตยาบันต่อตราสารระหว่างประเทศที่สำคัญ: มีตราสารใดบ้างที่ได้มีการลงนามหรือ ได้รับการให้สัตยาบันโดยไทย
- ความผิดทางอาญาและบทลงโทษสำหรับการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก: ประเทศไทยกำหนดให้การกระทำความผิดทางเพศต่อเด็กที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางเป็นความผิดทางอาญาหรือไม่ มีบทลงโทษใดที่เกี่ยวข้องบ้าง
- มาตรการคุ้มครองเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา: มีมาตรการทางกฎหมายหรือ นโยบายในการคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อและพยานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศหรือไม่

⁴http://www.ecpat.net/worldcongressIII/PDF/Journals/EXTRATERRITORIAL_LAWS.pdf -- หน้า 4

⁵ibid

⁶http://www.ecpat.net/ei/Publications/CYPYP_Guide_to_CST_ENG.pdf -- หน้า 8

- **มาตรการ⁷ สำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดน:**ผู้เดินทางเพื่อล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กเข้าในเงื่อนไขการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือไม่กฎหมายของไทยก่อให้เกิดเจตอาญาศาลพิเศษสำหรับการกระทำเหล่านั้นหรือไม่มีการขอความร่วมมือทางกฎหมายซึ่งกันและกันหรือไม่⁷
- **ความร่วมมือระดับภูมิภาค:**มีการขอใบบังที่จะอำนวยความสะดวกต่อความร่วมมือด้านกฎหมายข้ามพรมแดนอย่างเป็นทางการ (ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความร่วมมือทางอาญา) กับประเทศอื่นๆ ในโครงการได้ มีเครื่องมือในกรอบที่กว้างกว่านี้เพื่อชี้แจงแนวทางความร่วมมือระดับภูมิภาคในการต่อต้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็กหรือไม่

กรอบการวิจัยครั้งนี้ถูกนำไปใช้เช่นเดียวกันในรายงานแต่ละฉบับของแต่ละประเทศภายใต้โครงการ

รายงานฉบับนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดำเนินงานภายใต้ โครงการ Childhood ของ UNODC ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศคำแนะนำและข้อเสนอการดำเนินการตามที่ระบุไว้ในรายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเข้าสู่การวางแผนโครงการในภาพกว้างและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อสนับสนุนกิจกรรมของ INTERPOL ภายใต้ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศและมูลนิธิศุภนิมิตภายใต้ส่วนงานการป้องกันเด็กจากการถูกล่องละเมิดทางเพศ

เมื่อตระหนักว่า UNODC จะทำงานร่วมกับ INTERPOL ในการดำเนินการในส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ และ INTERPOL จะทำงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายของไทยและประเทศที่ร่วมโครงการประเทศอื่นๆ ภายใต้ขอบอำนาจดังกล่าว รายงานด้านกฎหมายฉบับนี้จึงไม่ได้ประเมินความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นทางการ (เช่น หน่วยสืบราชการลับที่เข้าร่วมกันระหว่างหน่วยงานตำรวจต่างๆ) ไว้ในมาตรการต่างๆ ที่ใช้สำหรับการแก้ปัญหาด้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็กแต่รายงานฉบับนี้จะมุ่งเน้นไปที่กลไกอย่างเป็นทางการในระดับรัฐบาลต่อรัฐบาลสำหรับความร่วมมือด้านกฎหมายระหว่างประเทศแทน (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน)

3 ข้อจำกัด

การวิจัยที่สร้างขึ้นเพื่อจัดเตรียมรายงานมีพื้นฐานอยู่บนเอกสารทางกฎหมายและนโยบายที่มีอยู่ในภาษาอังกฤษผ่านทางสำนักงานสาขา UNODC ในไทยและที่มาจากแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อถือได้นอกจากนี้รายงานฉบับนี้ยังสร้างขึ้นโดยยึดตามเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงานของสหประชาชาติและองค์กรที่มีใช้รัฐบาลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กและประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ในขณะที่เอกสารเหล่านี้ได้ให้ข้อมูลในบริบทที่เป็นประโยชน์เอกสารหลายฉบับอาจจะล้ำสมัยหรือมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในบริบทที่กว้างแทนที่จะเน้นการท่องเที่ยวทางเพศเด็กโดยเฉพาะจากประสบการณ์ที่ได้รับจาก

⁷ แม้จะตระหนักว่ามาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการท่องเที่ยวทางเพศเด็กรวมถึงข้อบังคับต่อรัฐต่างๆ ในการสร้างความมั่นใจว่าการกระทำผิดต่างทางอาญาสามารถถูกจับกุมหรือถูกระงับได้ รายงานฉบับนี้จะไม่พิจารณาโดยตรงเกี่ยวกับการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อบังคับดังกล่าวโดยประเทศคู่เจรจาต่างๆ ทั้งนี้ เนื่องจากกลไกในการจัดการกับการกระทำผิดและเครื่องมือก่อกองอาชญากรรมอาจมีความซับซ้อน ดังนั้น การวิเคราะห์เครื่องมือเหล่านี้ในประเทศคู่เจรจาต่างๆ ฉบับเต็มจึงอยู่นอกเหนือขอบเขตของรายงานฉบับนี้

การวิจัยรายงานนี้ การวิเคราะห์และการเผยแพร่เอกสารกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายในการตอบสนองต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็กในระดับภูมิภาคอาจสามารถช่วยเติมเต็มช่องว่างของเอกสารที่มีอยู่ในปัจจุบันได้

กรอบระยะเวลาที่รวมอยู่ในแผนการดำเนินการมุ่งหมายที่จะใช้เป็นแนวทางเท่านั้นและควรจะมีการปรับปรุงเมื่อโครงการดำเนินงานไป โดยยึดตามทรัพยากรของโครงการและความต้องการของแต่ละประเทศ

ขณะนี้ยังไม่มีคำนิยามของการท่องเที่ยวทางเพศเด็กที่ได้รับการยินยอมร่วมกันในระดับสากล⁹ ความหมายที่ได้รับการพัฒนาโดย ECPAT อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลและได้นำไปใช้โดย UNODC อธิบายถึงการท่องเที่ยวทางเพศเด็กว่าเป็น

...แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เดินทางจากย่านที่อยู่อาศัยของตน พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่อยู่อาศัยของตนหรือประเทศบ้านเกิดเพื่อที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กนักท่องเที่ยวทางเพศเด็กสามารถเป็นทั้งผู้เดินทางในประเทศหรือนักท่องเที่ยวต่างชาติก็ได้ [การท่องเที่ยวทางเพศเด็ก]มักจะเกี่ยวข้องกับการใช้สถานที่พักการขนส่งและการบริการอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับเด็กและช่วยอำพรางผู้กระทำผิดให้ยังคงรวมอยู่ได้เป็นอย่างดีกับประชากรและสภาพแวดล้อมรอบข้าง⁹

การท่องเที่ยวทางเพศเด็กเป็นอาชญากรรมประเภทที่ก้าวข้ามขอบเขตทางกฎหมายแบบดั้งเดิม โดยมีภาวะผูกพันระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็กจากนักท่องเที่ยวทางเพศเด็ก การเดินทางของอาชญากรสากล กฎหมายสิทธิมนุษยชน และกฎหมายอาญาระหว่างประเทศรายงานฉบับนี้จะใช้คำนิยามการท่องเที่ยวทางเพศเด็กของ ECPAT เป็นพื้นฐานสำหรับการทำความเข้าใจกรอบกฎหมายระหว่างประเทศและการวิเคราะห์การตอบสนองภายในประเทศไทย

มาตรฐานกฎหมายระหว่างประเทศที่หลากหลายกำหนดกรอบการพัฒนาการตอบสนองด้านการยุติธรรมทางอาญาภายในประเทศต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็กเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (2532) (CRC) และพิธีสารเลือกรับว่าด้วยการค้าเด็กการค้าประเวณีเด็กและวัตถุลามกอนาจารเด็ก (2543) (พิธีสารเลือกรับของ CRC) อนุสัญญาสหประชาชาติต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (2543) (UNTOC) และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (2548) (พิธีสาร TIP) และอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) (ฉบับที่182) ว่าด้วยการห้ามและการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก (2542) (ILO ฉบับที่182) ขณะที่ตราสารอื่นๆจำนวนมากยังมีข้อกำหนดที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็ก¹⁰ รายงานนี้จะมุ่งเน้นไปที่กรอบทางกฎหมายที่กล่าวถึงข้างต้นซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงมากที่สุดในการตอบสนองความยุติธรรมทางอาญาต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก

ตราสารระหว่างประเทศที่ไม่มีผลผูกพันยังได้ตั้งเกณฑ์มาตรฐานที่สำคัญสำหรับการตอบสนองภายในประเทศต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก ตัวอย่างเช่นปฏิญญาสตอกโฮล์มและวาระปฏิบัติ (2539) ตลอดจนพันธสัญญาสากลแห่งโยโกฮามา (2544) ต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและจริยธรรมสากล (2542) ของรัฐสมาชิกองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติที่ประณามการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและเรียกร้องให้รัฐต่างๆ ดำเนินการทางอาญาต่อผู้กระทำผิดผ่านกระบวนการทาง

⁹ไซลด์ไวส์, ผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: การทบทวนรายภูมิภาค – 2550/2551 หน้า 3

⁹ibid: อ้างอิงใน EXPAT อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล, การต่อต้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก: คำถาม-คำตอบ (2551) หน้า 6

¹⁰ตัวอย่างเช่น, กติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR), คณะกรรมาธิการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (CEDAW), อนุสัญญา ILO ข้อ 29 105 และ 138

กฎหมาย (รวมถึงการใช้สิทธิสภาพนอกอาณาเขตด้วย) ถึงแม้เอกสารเหล่านี้จะไม่ผูกพันตามกฎหมายแต่มีหลักการซึ่งสะท้อนถึงข้อกำหนดต่างๆ ที่มีอยู่ในเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญ ๆ หลายฉบับ

ตราสารระหว่างประเทศที่สำคัญที่เกี่ยวกับการต่อต้านการทốngเที่ยวทางเพศเด็กได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในภูมิภาคไทยเป็นรัฐภาคีของทั้งสามตราสารระหว่างประเทศที่สำคัญเหล่านี้และได้ลงนามใน UNTOC และพิธีสาร TIP มาตั้งแต่ปี 2543 และ 2544 ตามลำดับ ล่าสุดประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่อทั้งสองตราสารดังกล่าวเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2556

ตารางต่อไปนี้จะแสดงสถานะการให้สัตยาบัน (หรือการเข้าเป็นภาคี) ในแต่ละตราสารของประเทศในโครงการ

ตาราง:สถานะการให้สัตยาบัน¹¹

ประเทศ	CRC	พิธีสารเลือกรับกับCRC	UNTOC	พิธีสาร TIP	อนุสัญญา ILO182
กัมพูชา	✓	✓	✓	✓	✓
สปป. ลาว	✓	✓	✓	✓	✓
ไทย	✓	✓	✓	✓	✓
เวียดนาม	✓	✓	✓	✓	✓

คำอธิบาย:

✓: รัฐภาคี (ประเทศที่อาจจะให้สัตยาบันหรือเข้าเป็นภาคีของพิธีสาร)

4.1 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) และพิธีสารเลือกรับ

อนุสัญญา CRC กำหนดกรอบด้านสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างที่กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องให้ความสำคัญอย่างสูงสุดแก่เด็ก¹²ซึ่งถือเป็นสนธิสัญญาที่ได้รับการรับรองอย่างกว้างขวางโดยมีสมาชิกทั้งหมด 193 รัฐภาคี¹³ไทยก็เป็นรัฐภาคีของอนุสัญญานี้ด้วย

¹¹ชุดสนธิสัญญาสหประชาชาติ <http://treaties.un.org> แหล่งที่มา ณ วันที่ 15 มกราคม 2556; <<http://www.ilo.org/ilolex/english/>>; แหล่งที่มา ณ วันที่ 9 ธันวาคม 2556 http://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-12&chapter=18&lang=en; http://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-12-a&chapter=18&lang=en

¹²มาตรา 3

อนุสัญญา CRC กำหนดมาตรฐานทางกฎหมายที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทรมานที่เกี่ยวข้องทางเพศเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อคุ้มครองเด็กจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศและการจัดให้มีกลไกที่เหมาะสมต่อการมีส่วนร่วมของเด็กในการดำเนินการทางกฎหมายหรือทางกระบวนการมาตรา 34 และ 35 กำหนดให้รัฐภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสมภายในประเทศและโดยร่วมมือกับรัฐอื่น ๆ ในการคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศทุกรูปแบบรวมทั้งการจู่โจมหรือการข่มขู่เด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใดๆที่ผิดกฎหมาย¹⁴ และเพื่อป้องกันการลักพาตัว การขายหรือการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆหรือในรูปแบบใดๆ ด้วย¹⁵ ภายใต้มาตรา 12 (2) รัฐภาคีจะต้องสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสให้การในกระบวนการพิจารณาคดีหรือกระบวนการทางปกครองที่มีผลต่อเด็กไม่ว่าโดยตรงหรือผ่านทางตัวแทนหรือองค์กรที่เหมาะสมซึ่งกำหนดนี้ควรจะดำเนินการโดยรัฐในลักษณะที่สอดคล้องกับกฎระเบียบขั้นตอนของกฎหมายในประเทศ¹⁶

พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญา CRC ยังบังคับให้รัฐภาคีใช้มาตรการเฉพาะเพื่อห้ามการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็กและวัตถุลามกอนาจารเด็ก¹⁷ รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ในตราสารดังกล่าวกำหนดว่ามีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการทรมานที่เกี่ยวข้องทางเพศเด็ก¹⁸ คำจำกัดความที่ให้ไว้ในพิธีสารของการขายเด็กการค้าประเวณีเด็กและวัตถุลามกอนาจารเด็กเป็นไปอย่างกว้าง โดยครอบคลุมถึงการปฏิบัติหลากหลายประการ

จากพิธีสารที่มีอยู่ในปัจจุบัน

- (ก) การขายเด็กหมายถึง การกระทำหรือการทำธุรกรรมโดยที่เด็กจะถูกโอนโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดไปยังบุคคลอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือข้อเสนอประการอื่นใด
- (ข) การค้าประเวณีเด็กหมายถึง การใช้เด็กในกิจกรรมทางเพศเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือข้อเสนอประการอื่นใด
- (ค) วัตถุลามกอนาจารเด็กหมายถึง การแสดงให้เห็นไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดๆ ซึ่งการที่เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศโดยชัดแจ้งไม่ว่าจริงหรือจำลอง หรือการแสดงส่วนต่างๆ ของอวัยวะทางเพศของเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศเป็นสำคัญ¹⁹

---

¹³ อนุสนธิสัญญาสหประชาชาติ <<http://treaties.un.org>> แหล่งที่มา ณ วันที่ 28 สิงหาคม 2554

¹⁴ มาตรา 34

¹⁵ มาตรา 35

¹⁶ มาตรา 12(2)

¹⁷ มาตรา 1 ในขณะที่บางองค์กรเลือกใช้คำว่า “สิ่งล่วงละเมิดเด็ก” หรือ “ภาพล่วงละเมิดเด็ก” รายงานนี้จะใช้คำว่า “วัตถุลามกอนาจารเด็ก” เพื่อให้สอดคล้องกับอภิธานศัพท์ทางกฎหมายที่ใช้ในตราสารกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

¹⁸ พิธีสารเลือกรับ CRC ส่วนอารัมภบท

¹⁹ มาตรา 2

พิธีสารกำหนดให้รัฐภาคีต่างๆ ต้องดำเนินการทางอาญาต่อการกระทำเหล่านี้ไม่ว่าการกระทำความผิดจะเกิดขึ้นในลักษณะใดก็ตาม (ตัวอย่างเช่นการดำเนินการควรจะเป็นการกระทำผิดกฎหมายโดยไม่คำนึงว่าเป็นการกระทำโดยบุคคลเพียงคนเดียวหรือโดยกลุ่มองค์กร หรือว่ากระทำในประเทศหรือข้ามเขตแดนก็ตาม)²⁰ นอกจากนี้พิธีสารยังกำหนดให้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กต่อไปนี้ ต้องโทษทางอาญาและให้มีการลงโทษในลักษณะที่สะท้อนให้เห็นถึงการกระทำความผิดที่ร้ายแรง²¹

- การเสนอการส่งมอบหรือการรับเด็กไม่ว่าโดยวิธีการใดก็ตามเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
- การเสนอ การได้มา การจัดหา และการจัดให้มีซึ่งเด็กสำหรับการค้าประเวณีเด็ก
- การผลิต การจำหน่าย การเผยแพร่ การนำเข้า การส่งออก การเสนอ การขาย การดำเนินการทำวัตถุลามกอนาจารเด็ก และ
- การพยายามกระทำการใดๆ ที่กล่าวมาข้างต้น และการสมรู้ร่วมคิดหรือการเข้าร่วมในการกระทำใดๆ เหล่านี้²²

พิธีสารเลือกรับ CRC กำหนดให้รัฐภาคีต้องดำเนินการขบวนการทางศาลต่อการกระทำผิดเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นภายในเขตอาณาของรัฐ (หรือบนระวางเรือหรืออากาศยานซึ่งจดทะเบียนต่อรัฐนั้น)²³ นอกจากความต้องการขั้นพื้นฐานในการยืนยันอำนาจภายในอาณาเขตของรัฐพิธีสารเลือกรับยังกำหนดให้รัฐต้องยืนยันเขตอำนาจศาลในสถานการณ์ที่ซึ่งรัฐอาจปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับผู้ต้องหาที่กระทำผิดโดยยึดตามสัญชาติและในกรณีเช่นนี้จะต้องส่งเรื่องไปยังหน่วยงานด้านอัยการในประเทศเพื่อดำเนินคดี²⁴ ข้อกำหนดบังคับภายใต้พิธีสารสะท้อนหลักการกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งก็คือ หลักการ *ส่งข้ามแดนหรือฟ้องดำเนินคดี* — ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือดำเนินคดีผู้กระทำผิดที่ถูกกล่าวหาหลักการนี้ถูกนำไปใช้บังคับโดยทั่วไปสำหรับอาชญากรรมที่ร้ายแรงที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่ารัฐจะไม่กลายเป็นสถานที่หลบภัยสำหรับผู้ที่มีความผิดทางอาญาอย่างร้ายแรง

พิธีสารยังทำให้รัฐต่างๆ มีโอกาสในการยืนยันเขตอำนาจศาลที่กว้างขึ้นต่อการกระทำผิดที่ไม่ได้เกิดขึ้นภายในอาณาเขตของรัฐนั้น²⁵ แม้ว่าจะไม่ได้เป็นข้อผูกพันบังคับรัฐภาคีอาจจัดตั้งเขตอำนาจเหนือความผิดดังที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ของพิธีสารหากผู้ต้องหาเป็นคนของรัฐนั้น (หรือมีถิ่นที่อยู่เป็นปกติถาวรในรัฐนั้น) หรือเหยื่อเป็นคนของรัฐนั้นทางเลือกในการสร้างเขตอำนาจศาลนี้ถูกนำมาใช้ในกฎหมายภายในประเทศของบางรัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับเพื่อที่จะอนุญาตให้มีการดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทาง ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นคนที่มีสัญชาติหรือเป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐที่ดำเนินคดีซึ่งอยู่ในระหว่างการเดินทางกลับบ้าน

²⁰ มาตรา 3

²¹ มาตรา 3(3)

²² มาตรา 3(1)-(2)

²³ มาตรา 4(1)

²⁴ มาตรา 4(3); มาตรา 5(5)

²⁵ มาตรา 4(2)

รัฐภาคีจะต้องมีมาตรการอย่างกว้างในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่ออำนวยความสะดวกในการการสืบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดี และการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก²⁶ ตลอดจนดำเนินการเพื่อจับกุมและริบทรัพย์สินของผู้กระทำผิดเหล่านั้น²⁷ ทั้งนี้รวมถึงการทำให้กระทำที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ของพิธีสารเลือกรับเป็นการกระทำผิดสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้และที่รัฐสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยไม่คำนึงถึงว่ามีความสัมพันธ์ภายใต้สนธิสัญญากับรัฐที่ร้องขอหรือไม่ (เว้นแต่ในกรณีที่รัฐมีความประสงค์จะใช้อำนาจศาลนอกเขตอาณาในการดำเนินคดีดังที่ระบุไว้ข้างต้น)²⁸ รัฐภาคีจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับพหุภาคีระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคีเพื่อป้องกัน จับกุม สืบสวน ดำเนินคดี และลงโทษผู้กระทำผิดในการขหายเด็กการค้าประเวณีเด็กวัยรุ่นตามกอนาจารเด็กและการกระทำความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก²⁹

นอกจากภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางอาญา เขตอำนาจศาล และความร่วมมือระหว่างประเทศพิธีสารเลือกรับCRC ยังกำหนดกรอบให้รัฐรับรองการใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อผ่านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา³⁰ และกำหนดว่า ในการปฏิบัติต่อเหยื่อเด็กในระบบการยุติธรรม

อาญานั้น ควรให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของเด็กเป็นลำดับแรก³¹ ในคดีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กมาตรการพิเศษสำหรับเด็กที่เป็นเหยื่อในการมีส่วนร่วมในระบบการยุติธรรมทางอาญาเป็นสิ่งจำเป็น มาตรการเหล่านี้เป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของเด็กและช่วยอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของเด็กในระบบการยุติธรรมทางอาญา ช่วยให้หน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายได้ใช้หลักฐานของพวกเขาสำหรับสรุปสำนวนที่มีน้ำหนักมากขึ้นเพื่อเพิ่มโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการฟ้องร้องพิธีสารเลือกรับ CRC ได้ให้รายการที่ครอบคลุมมาตรการที่จะนำไปใช้โดยรัฐต่างๆ ดังนี้

- การตระหนักถึงความเปราะบางของเด็กที่เป็นเหยื่อและการปรับวิธีการในการให้การยอมรับความต้องการพิเศษของเด็ก รวมทั้งเด็กที่เป็นพยาน
- แจ้งเด็กที่เป็นเหยื่อเกี่ยวกับสิทธิบทบาทของพวกเขาขอเขตเวลาและความคืบหน้าของการดำเนินการและการจัดการกับคดีของพวกเขา
- ให้เด็กเสนอมุมมองความต้องการและความกังวลของเขาและรับพิจารณาในการดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกัผลประโยชน์ของเด็ก

---

²⁶มาตรา 6

²⁷มาตรา 7

²⁸มาตรา 5

²⁹มาตรา 10(1)

³⁰มาตรา 8(1)

³¹มาตรา 8(3)

- ให้การบริการสนับสนุนที่เหมาะสมกับเด็กที่เป็นเหยื่อผ่านกระบวนการทางกฎหมาย
- ให้ความคุ้มครองตามความเหมาะสมซึ่งความเป็นส่วนตัวและตัวตนของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อ รวมถึงการใช้มาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ที่ระบุอย่างไม่เหมาะสม
- ในกรณีที่เห็นว่าเหมาะสม ต้องมีการให้ความปลอดภัยแก่เด็กที่ตกเป็นเหยื่อ (รวมทั้งครอบครัวและพยานของพวกเขา) จากการที่อาจถูกข่มขู่และตอบโต้ได้ และ
- การหลีกเลี่ยงความล่าช้าที่ไม่จำเป็นในการจำหน่ายคดีและการดำเนินการตามคำสั่งให้กระทำการหรือคำสั่งให้ชดเชยแก่เด็กที่ตกเป็นเหยื่อ³²

เป็นสิ่งสำคัญที่จะทราบว่าภายใต้ CRC เด็กได้รับคำนิยามว่าเป็นบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี³³ ในขณะที่ในบางตราสารระหว่างประเทศอนุญาตให้รัฐใช้ดุลยพินิจในการกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมที่ครอบคลุมคนส่วนใหญ่ได้ ทั้งนี้ ตราสารที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ รวมถึงพิธีสารTIPและอนุสัญญา ILO 182 ยังคงกำหนดเกณฑ์อายุสิบแปดปีไว้สำหรับเด็กซึ่งตามวัตถุประสงค์ของรายงานนี้ความหมายของเด็กตาม CRC ได้ถูกนำมาใช้

4.2 พิธีสารว่าด้วยการค้ามนุษย์

พิธีสาร TIP ซึ่งสนับสนุน UNTOC กำหนดให้รัฐดำเนินการเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ ไทยเป็นรัฐภาคีทั้ง UNTOC และพิธีสาร TIP

ในขณะที่การท่องเที่ยวทางเพศเด็กเป็นรูปแบบที่แตกต่างจากกิจกรรมอาชญากรรมอื่นๆ ซึ่งต้องการมาตรการที่เฉพาะเจาะจง แต่ขณะเดียวกันการท่องเที่ยวทางเพศเด็กก็เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการค้าเด็ก³⁴ เด็กได้ถูกให้นิยามไว้ภายใต้พิธีสาร TIP ว่าเป็นบุคคลใดๆที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีบริบูรณ์³⁵ พิธีสารTIP กำหนดองค์ประกอบสามประการที่จะต้องมีการได้คำนิยามของการค้ามนุษย์

- **การกระทำ:** การจัดจ้าง การขนส่ง การถ่ายโอน การให้ที่หลบซ่อน หรือการรับบุคคลใดๆ
- **วิธีการ:** โดยวิธีการข่มขู่ หรือการใช้กำลังหรือรูปแบบอื่นใดในการขู่เข็ญบังคับ การลักพาตัว หลอกล่อ การล่อลวง หรือการล่องละเมิดซึ่งอำนาจหรือสถานะที่อ่อนไหว หรือของการให้หรือรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งการยินยอมให้บุคคลใดมีอำนาจควบคุมเหนืออีกบุคคลหนึ่ง

³² มาตรา 8(1)

³³ มาตรา 1

³⁴ ECPAT ช่องว่างที่เพิ่งว่างหน้า 12

³⁵ มาตรา 3(ง)

- **วัตถุประสงค์:** เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์การแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุดหมายถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีซึ่งบุคคลอื่นหรือรูปแบบอื่นใดของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ การบังคับใช้แรงงานหรือให้บริการ การใช้เป็นทาสหรือการปฏิบัติที่ใกล้เคียงกับการใช้เป็นที่ทาสการใช้งานเยี่ยงทาสหรือการนำขึ้นส่วนอวัยวะออกไป³⁶

อย่างไรก็ดี ในขณะที่เด็กได้ถูกจ้าง ถูกถ่ายโอน ถูกขนส่ง ถูกซ่อน หรือได้รับมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาผลประโยชน์ สิ่งนี้ยังคงถือเป็นการค้ามนุษย์แม้กระทั่งในกรณีที่ไม่ได้ใช้วิธีการที่อ้างถึงข้างต้น³⁷ กล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเพียงองค์ประกอบของการกระทำ และ “วิธีการ” ที่จำเป็นต้องมีสำหรับการกระทำผิดของการค้าเด็กเนื่องจากเด็กไม่สามารถให้ความยินยอมที่จะถูกใช้ประโยชน์ได้ และดังนั้นจึงไม่จำเป็นสำหรับกรณีดังกล่าวที่จะต้องมีการหลอกลวงหรือการข่มขู่เกิดขึ้น ดังนั้นการกระทำอันใดในการท่องเที่ยวทางเพศเด็กจึงอาจเป็นการค้ามนุษย์ด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่น คนที่ชักจูงหรือจัดหาเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อให้เกิดหรือช่วยให้มีการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กไม่ว่าจะเป็นโดยผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กหรือไม่ก็ตาม ผู้ดำเนินการดังกล่าวกระทำผิดฐานการค้ามนุษย์ตามคำนิยามในพิธีสาร เป็นต้น โดยในทางตรงกันข้าม หากผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กล่องละเมิดหรือแสวงหาผลประโยชน์จากการเด็กดังกล่าวพวกเขาจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายอื่น ๆ ที่ครอบคลุมด้านการทารุณกรรมทางเพศทางกายภาพต่อเด็กด้วย

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะระบุภาระหน้าที่หลักภายใต้พิธีสาร TIP เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางอาญาสำหรับการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กภายใต้กระบวนการกฎหมายภายในประเทศ การดำเนินการตามมาตรการในการคุ้มครองเด็กผ่านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและการพัฒนากลไกที่มีประสิทธิภาพสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดน ภาระหน้าที่หลักภายใต้พิธีสาร TIP ยังเกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับภาระผูกพันตามพิธีสารเลือกรับ CRC ด้วย

รัฐจะต้องดำเนินการทางอาญาต่อการกระทำผิดที่วางกรอบไว้ข้างต้น รวมถึงการสร้างโทษทางอาญาขั้นพื้นฐานและความผิดที่เกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะมีส่วนร่วมในฐานะผู้สมรู้ร่วมและจัดการ หรือสั่งการผู้อื่นให้กระทำความผิดดังกล่าว³⁸ ภาระผูกพันอื่นๆที่รัฐภาคีมีต่อพิธีสาร TIP สะท้อนข้อบังคับบางประการที่สำคัญที่มีอยู่ในพิธีสารเลือกรับ CRC สำหรับการคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อและพยานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับรัฐต่างๆ ที่จะต้องดำเนินมาตรการ ต่อไปนี้

- ปกป้องความเป็นส่วนตัวและตัวตนของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายโดยรวมถึงการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์อย่างมีความลับ³⁹
- ให้ข้อมูลแก่ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเกี่ยวกับศาลและกระบวนการทางปกครองที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเพื่อให้พวกเขาสามารถนำเสนอความคิดเห็นและข้อกังวลในกระบวนการดำเนินคดีอาญา⁴⁰

³⁶ มาตรา 3(a)

³⁷ มาตรา 3(c)

³⁸ มาตรา 4

³⁹ มาตรา 6(1)

- ให้ความสำคัญต่อความต้องการพิเศษของเด็กในกระบวนการทางกฎหมาย⁴¹
- พยายามให้ความปลอดภัยทางกายภาพแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อ.⁴²

ภายใต้อนุสัญญาหลักของพิธีสาร TIP UNTOC รัฐต่างๆ จะต้องให้ความร่วมมือผ่านการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายร่วมกันในขอบเขตที่กว้างที่สุดที่เป็นไปได้⁴³ UNTOC ยังกำหนดภาระหน้าที่คล้ายกับที่กำหนดไว้ในพิธีสารเลือกรับ CRC เกี่ยวกับการจัดตั้งเขตอำนาจศาลเหนือความผิด⁴⁴ และเช่นเดียวกัน ก็ยังมีภาระผูกพันที่คล้ายกันซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำการค้ามนุษย์ในฐานะที่เป็นความผิดที่จะต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนและข้อกำหนดเพื่อสนับสนุน หลักการ *ส่งข้ามแดนหรือฟ้องดำเนินคดี*⁴⁵ ทั้ง UNTOC และพิธีสาร TIP ยังได้กำหนดให้รัฐภาคีร่วมมือกันในระดับหน่วยงานต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการบังคับใช้กฎหมายระหว่างกัน⁴⁶

4.3 อนุสัญญา ILO: การขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก

อนุสัญญา ILO 182 ว่าด้วยการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของแรงงานเด็กตระหนักถึงช่องว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเปราะบางของเด็กและจำกัดลักษณะของงานที่ถือได้ว่าเป็นอันตรายต่อเด็ก อนุสัญญานี้กำหนดให้รัฐต่างๆ ต้องมีมาตรการหรือข้อห้ามเพื่อการขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก⁴⁷ ซึ่งไทยเป็นภาคีของอนุสัญญา ILO 182

รูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กรวมถึงการใช้ การจัดหาหรือการเสนอเด็กเพื่อการค้าประเวณีเพื่อการผลิตวัตถุลามกหรือการแสดงลามกต่างๆ⁴⁸ และการขายและการค้าเด็กด้วย⁴⁹ มาตรการในการห้ามและขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงาน

⁴⁰ มาตรา 6(2)

⁴¹ มาตรา 6(4)

⁴² มาตรา 6(5)

⁴³ มาตรา 16; 18(1)-(2)

⁴⁴ มาตรา 15

⁴⁵ มาตรา 15-16

⁴⁶ พิธีสาร TIP ,k9ik 10(1); และยังได้สะท้อนไว้ใน UNTOC มาตรา 27 ด้วย

⁴⁷ มาตรา 1

⁴⁸ มาตรา 3(a)

⁴⁹ มาตรา 3(a)

เด็กอาจรวมถึงการลงทะเบียนทางอาญาหรือโทษอื่นๆตามความเหมาะสม⁵⁰ อนุสัญญา ILO ฉบับที่ 182 ไม่ได้อธิบายรายละเอียดของมาตรการเพิ่มเติมแต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงภาระหน้าที่ในวงกว้างขึ้นจากพิธีสารเลือกรับCRC รวมถึงความจำเป็นที่รัฐภาคีจะต้องดำเนินการทางอาญาต่อการปฏิบัติที่เกี่ยวเนื่องกับการขายเด็กการค้าประเวณีเด็กและวัตถุลามกอนาจารเด็ก⁵¹

---

⁵⁰ มาตรา 7(1)

⁵¹ พิธีสารเลือกรับ CRC มาตรา 1 & 3

5 กรอบกฎหมายไทย

5.1 สถานะของการให้สัตยาบันต่อตราสารระหว่างประเทศที่สำคัญ

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันหรือเป็นประเทศภาคีของตราสารระหว่างประเทศทั้ง 5 ฉบับที่กำหนดภาระผูกพันสำคัญสำหรับรัฐที่จะดำเนินการเพื่อตอบสนองกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในการต่อต้านกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก ซึ่งได้แก่ CRC, พิธีสารเลือกรับ CRC, UNTOC, พิธีสาร TIP และอนุสัญญา ILO 182

5.2 ความผิดทางอาญาและบทลงโทษในการกระทำผิดฐานการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก

กฎหมายไทยหลายฉบับอาจจะถูกนำมาใช้ในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับการกระทำผิดโดยผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี (2539) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก (2546) ประมวลกฎหมายอาญา (2499) และพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ (2551) ซึ่งกำหนดข้อห้ามกระทำต่าง ๆ อย่างกว้างขวางที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก

ประมวลกฎหมายมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพยายามกระทำผิดซึ่งก็ใช้กับกฎหมายอาญาอื่น ๆ ด้วยอำนาจศาลนอกเขตอาณา จะนำมาใช้กับความผิดหลายประการตามกฎหมายไทยรูปแบบการพิจารณาคดีนี้จะมีการประยุกต์ใช้กฎหมายต่าง ๆ หลากหลายส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี และพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ ซึ่งจะพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

5.2.1 การค้าประเวณีเด็ก

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีกำหนดความผิดทางอาญาสำหรับการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กไว้อย่างกว้างขวางการค้าประเวณีถูกกำหนดอย่างกว้าง ๆ ไว้ในพระราชบัญญัติโดยครอบคลุมการร่วมประเวณีหรือการกระทำอื่นใดเพื่อบำบัดความต้องการทางเพศเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้หรือประโยชน์อื่นใด⁵² คำนิยามนี้กว้างเพียงพอที่จะครอบคลุมการให้เงินหรือสิ่งอื่น ๆ ที่อาจพิจารณาเป็นการแลกเปลี่ยนสำหรับบริการทางเพศจากเด็กตามที่กำหนดไว้ภายใต้พิธีสารเลือกรับ CRC ทั้งนี้ เมื่อกระทำผิดต่อเด็กที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี การกระทำดังกล่าวจะต้องได้รับโทษจำคุกระหว่าง 1-3 ปีและโทษปรับระหว่าง 20,000-60,000 บาทหากกระทำต่อเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จะต้องจำคุกระหว่าง 2-6 ปีและมีโทษปรับระหว่าง

⁵² หมวด 4

40,000-120,000 บาทการกระทำเช่นนี้เมื่อกระทำต่อเด็กถือว่าเป็นความผิดโดยไม่คำนึงว่าเด็กได้จะได้ให้ความยินยอมหรือไม่ก็ตาม⁵³

พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณียังได้กำหนดโทษอาญาต่อการปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้าประเวณีการจัดการ การล่อลวง หรือการขโมยบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าประเวณีเป็นสิ่งต้องห้ามตามหมวด 9 ซึ่งการกระทำนี้ถือเป็นการกระทำผิดกฎหมายโดยไม่คำนึงถึงว่าบุคคลดังกล่าวได้ให้ความยินยอมหรือไม่ก็ตาม และจะต้องได้รับโทษทางอาญาแม้ว่าองค์ประกอบของการกระทำจะเกิดขึ้นนอกอาณาเขตไทยก็ตาม ความผิดตามหมวดนี้ซึ่งกระทำต่อเด็กที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี จะได้รับโทษจำคุกระหว่าง 5-15 ปีและโทษปรับระหว่าง 100,000-300,000 บาท หากกระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีจะต้องได้รับโทษจำคุกระหว่าง 10-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 200,000-400,000 บาท พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กที่ถึงการกระทำความผิดตามหมวด 13 และยินยอมต่อการกระทำผิดกฎหมายดังกล่าว จะได้รับโทษจำคุกระหว่าง 4-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 80,000-400,000 บาทตามที่กำหนดไว้ในหมวด 10 นอกจากนี้ หากหมวดที่ 9 เป็นการกระทำที่มาจากกรรโชก การหลอกลวงภัยคุกคามความรุนแรง ซึ่งส่งผลให้เกิดผลกระทบและความโหดร้ายเกิดขึ้น การบังคับโทษที่หนักขึ้นจะต้องถูกนำมาบังคับใช้⁵⁴

การเป็นเจ้าของ การดูแลการจัดการหรือการควบคุมธุรกิจหรือสถานประกอบการใดสำหรับการค้าประเวณีเด็กเป็นความผิดภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีหากในสถานค้าประเวณีนั้นเป็นที่อาศัยของเด็กจะต้องได้รับโทษอาญาที่หนักขึ้นในขณะที่ธุรกิจหรือสถานประกอบการใดซึ่งมีเด็กที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปีเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการค้าประเวณีนั้นเจ้าของจะได้รับโทษจำคุกระหว่าง 5-15 ปีและโทษปรับระหว่าง 100,000 -300,000 บาท⁵⁵ สำหรับสถานที่ดังกล่าวที่มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จะได้รับโทษจำคุกระหว่าง 10-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 200,000-400,000 บาท⁵⁶ พระราชบัญญัติยังได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับสถานการณ์ซึ่งบุคคลถูกกักขังหรือถูกปรับโดยวิธีการอื่นใดเพื่อจำกัดเสรีภาพของพวกเขา ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือภัยคุกคามต่อร่างกาย เพื่อบังคับให้ค้าประเวณี ไร้ที่โทษจำคุกระหว่าง 10-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 200,000-400,000 บาท โดยอาจพิจารณาโทษหนักขึ้นในกรณีที่ผลของการกระทำผิดกฎหมายดังกล่าวก่อให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสหรือการเสียชีวิตของเหยื่อ⁵⁷

นอกจากนี้ความผิดภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณียังรวมถึงการโฆษณา การชักจูงหรือการชี้แนะต่อสาธารณชนผ่านเอกสาร สิ่งพิมพ์หรือวิธีการอื่นใดหรือเพื่อร้องขอรับการค้าประเวณี (สำหรับตนเองหรือผู้อื่น) ซึ่งจะมีโทษจำคุก

---

⁵³หมวด 8

⁵⁴หมวด 9

⁵⁵หมวด 11 วรรค 2

⁵⁶หมวด 11 วรรค 3

⁵⁷หมวด 12

ระหว่าง 6 เดือน - 2 ปีและ/หรือโทษปรับระหว่าง 10,000-40,000 บาท⁵⁸ ความผิดนี้เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากสามารถทำให้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีกับบุคคลที่เสนอหรือโฆษณาการค้าประเวณีเด็กได้

ในขณะที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีได้กำหนดความผิดหลักที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็ก โดยให้บทลงโทษอย่างหนักสำหรับการกระทำเหล่านั้น แต่ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการลงโทษทางอาญาต่อการกระทำในการ

สนับสนุนต่างๆ (เช่นการสมรู้ร่วมคิดหรือการมีส่วนร่วม) สิ่งนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ระบบกฎหมายในปัจจุบันควรจะได้รับการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อให้สอดคล้องกับพิธีสารเลือกรับ CRC มากยิ่งขึ้น

กฎหมายอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสามารถตีความได้อีกในลักษณะของการห้ามค้าประเวณีเด็กแต่ไม่ได้กำหนดบทลงโทษทางอาญาอย่างเข้มงวดเท่ากับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี แม้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กได้กำหนดไว้ว่า การก่อให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กผ่านการบังคับ การข่มขู่ การจู่โจมหรือวิธีการอื่นใดและการบังคับให้เด็กทำงานหรือกระทำการในลักษณะที่อาจจะมึนตึ๋นทางร่างกายหรือจิตใจต่อเด็กนั้น เป็นสิ่งต้องห้าม⁵⁹ พระราชบัญญัตินี้ยังกำหนดบทลงโทษในระดับต่ำต่อการกระทำนี้ โดยให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับไม่เกิน 30,000 บาทโทษนี้ยังกำหนดไว้ใช้บังคับกับผู้ที่ยินยอมให้เด็กเข้าไปในสถานประเวณีและบรรดาผู้ที่บังคับ ข่มขู่ใช้ชักจูงยุยงส่งเสริมหรือยินยอมกระทำการในลักษณะลามกอนาจารไม่ว่าจะได้รับการตอบแทนหรือค่าชดเชยในรูปแบบใดก็ตามอย่างไรก็ตาม แม้ว่าในพระราชบัญญัตินี้จะกำหนดบทลงโทษไว้ต่ำ แต่บทลงโทษที่หนักกว่าสำหรับความผิดดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานได้กำหนดมาตรฐานสำหรับการจ้างงานเด็กซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับการแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีเด็กโดยภายใต้พระราชบัญญัตินั้น ห้ามไม่ให้นายจ้างล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเด็กไม่ให้จ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ให้เด็กทำงานระหว่าง 22.00 – 6.00 น. (เว้นแต่เมื่อเป็นข้อยกเว้น) และไม่让孩子อายุต่ำกว่า 18 ปีทำงานในสถานบันเทิงรวมทั้งในห้องเต้นรำหรือสถานใดๆ ที่มีการเสิร์ฟอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอื่น ๆ และสถานที่ที่เสนอให้บริการทางประเวณี บริการสถานพักผ่อนหรือบริการนวดด้วย⁶⁰

5.2.2 การล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

ความผิดทางอาญาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการล่อลวงละเมิดทางเพศและทำร้ายร่างกายเด็กได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของไทยซึ่งได้กำหนดโทษอย่างรุนแรงสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องที่กระทำความผิดความพยายามที่จะกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญาก็ยังมีการกำหนดโทษไว้ถึงสองในสามของโทษสำหรับการกระทำผิดหลัก⁶¹

⁵⁸ หมวด 7

⁵⁹ หมวด 26; หมวด 78

⁶⁰ ECPAT ช่องว่างที่ทิ้งไว้ หน้า 37 ไม่มีกฎหมายนี้ในฉบับภาษาอังกฤษ

⁶¹ บทที่ 5

การร่วมประเวณีกับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ไม่ว่าจะด้วยความยินยอมหรือไม่ก็ตาม จะมีโทษจำคุกระหว่าง 4-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 8,000-40,000 บาท หรือโทษจำคุกตลอดชีวิตในสถานการณที่ร้ายแรง (รวมถึงการใช้ความรุนแรง) และในกรณีที่กระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี การกระทำดังกล่าวจะมีโทษจำคุก 7-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 14,000-40,000 บาท หรือโทษจำคุกตลอดชีวิตในสถานการณที่ร้ายแรง (รวมถึงการใช้ความรุนแรง)⁶² การข่มขืนโดยใช้ความรุนแรง ตัวอย่างเช่น เมื่อการกระทำผิดก่อให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสหรือการเสียชีวิตของเหยื่อ จะมีโทษจำคุกระหว่าง 15-20 ปีและโทษปรับระหว่าง 30,000-40,000 บาท หรือมีโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือมีโทษประหารชีวิต⁶³

การกระทำอันไม่เหมาะสมต่อเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ซึ่งเป็นการกระทำที่เป็นภัย ด้วยความรุนแรง แสวงหาประโยชน์จากเด็ก หรือเป็นการล่อลวง จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปีและปรับไม่เกิน 20,000 บาท⁶⁴ การกระทำอนาจารต่อเด็กอายุไม่เกิน 13 ปีโดยไม่คำนึงว่าเกิดจากความยินยอมของเด็กหรือไม่ก็ตาม เป็นโทษตามความผิดสถานเดียวกันหรือในสถานการณรุนแรง (รวมถึงการใช้ความรุนแรงหรือการข่มขู่) โทษจะเพิ่มขึ้นเป็นจำคุกไม่เกิน 15 ปีหรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท⁶⁵โดยอาจพิจารณาโทษหนักขึ้นในกรณีที่ผลของการกระทำผิดกฎหมายดังกล่าวก่อให้เกิดการบาดเจ็บสาหัสหรือการเสียชีวิตของเหยื่อ⁶⁶

ความผิดหลักเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กที่อาจจะทำให้เด็กขาดยิ่งขึ้นได้โดยรวมการลงโทษทางอาญาที่เฉพาะเจาะจงการกระทำที่เป็นการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ (grooming) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กทั้งผู้ที่เดินทางและผู้ที่ไม่ได้เดินทางได้แสวงหาหนทางที่จะริเริ่มและพัฒนาความสัมพันธ์กับเด็กโดยใช้ความสัมพันธ์ดังกล่าวสร้างความเชื่อใจ เพื่อวัตถุประสงค์ในการช่วยในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในท้ายที่สุด⁶⁷ โดยยึดตามการตีความคำว่าการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศขององค์การตำรวจแห่งสหภาพยุโรป (Europol) องค์ประกอบของอาชญากรรมประกอบด้วยการที่ผู้ใหญเจตนาสร้างข้อเสนอที่จะพบกับเด็ก (ที่ยังมีอายุไม่ถึงอายุทางกฎหมายสำหรับกิจกรรมทางเพศ) ด้วยเจตนาที่จะกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ⁶⁸ สหรัฐอเมริกาถือว่าการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นการกระทำที่จงใจสร้างความสัมพันธ์ทางอารมณ์กับเด็กเพื่อเตรียมความพร้อมเด็กสำหรับการล่วงละเมิด⁶⁹ การเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการ

⁶²หมวด 277

⁶³หมวด 277

⁶⁴หมวด 278

⁶⁵หมวด 279

⁶⁶หมวด 280

⁶⁷ ตัวอย่างเช่น กฎหมายภายในประเทศของออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาได้แสดงแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับประเด็นนี้โดยได้ระบุการกระทำเฉพาะประการสำหรับการล่อลวงทางเพศ

⁶⁸ ศูนย์กิจกรรมทางอินเทอร์เน็ตแห่งสหภาพยุโรปขององค์การตำรวจแห่งสหภาพยุโรป, นิติบัญญัติว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก: นิติบัญญัติระดับชาติและระหว่างประเทศว่าด้วยการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก, การล่วงละเมิดเด็กและวัตถุลามกอนาจารเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 2; 2555), 16-17

⁶⁹ ปรกติศึกษานิติบัญญัติสหรัฐอเมริกา 18 USC 2422 และ 18 USC 2252A

ล่งละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศมักเกิดขึ้นผ่านบริการสื่อสารต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์มือถือซึ่งผู้กระทำผิดที่ใช้ในการสื่อสารกับเด็กในหลายกรณีผู้กระทำผิดในขั้นแรกจะนำเสนอตนเองว่าเป็นเด็กหรือคนหนุ่มสาว แล้วจึงค่อยชักนำเด็กไปสู่เนื้อหาหรือจินตนาการทางเพศและในบางกรณี ก็โน้มน้าวเด็กไปสู่การผลิตวีดิโวลามกอนาจารเด็กการลงโทษทางอาญาเฉพาะสำหรับการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการล่งละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศนี้ยังไม่อยู่ในการกระบวนกรทางกฎหมายของประเทศใด ๆ ในโครงการ และดังนั้น ข้อเสนอแนะในการลงโทษทางอาญาสำหรับการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการล่งละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจะถูกรวมอยู่ในคำแนะนำสำหรับประเทศในโครงการแต่ละประเทศ

5.2.3 วีดิโวลามกอนาจารเด็ก

ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับวีดิโวลามกอนาจารเด็กอย่างไรก็ดี ประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดโทษอาญาที่ครอบคลุมหลากหลายสำหรับการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การครอบครอง การนำเข้าหรือส่งออก การเผยแพร่เอกสาร ภาพวาดสิ่งพิมพ์ภาพเขียนสิ่งที่ได้จัดพิมพ์ภาพโปสเตอร์สัญลักษณ์ภาพถ่ายภาพยนตร์แถบบันทึก แถบบันทึกรูปภาพหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งลามกตามเงื่อนไขที่กำหนดประการสำคัญคือ ประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับการมีไว้เพียงครอบครองการครอบครองจะมีโทษทางอาญาเพียงเฉพาะเมื่อสามารถพิสูจน์ได้ว่าได้มีไว้ในครอบครองเพื่อหรือโดยการค้าเพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อเผยแพร่โฆษณาต่อสาธารณะการกระทำเหล่านี้จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปีและ/หรือโทษปรับไม่เกิน 6,000 บาท⁷⁰

แต่นอกจากการกำหนดบทบัญญัตินี้อย่างกว้างแล้ว ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานี้ไม่ได้กำหนดความหมายของคำว่า 'ลามก' และดังนั้นจึงไม่ชัดเจนว่าบทบัญญัตินี้จะได้รับการตีความเพื่อนำไปใช้กับวีดิโวลามกอนาจารเด็กได้

การพัฒนาบทบัญญัติที่ชัดเจนและแยกเฉพาะเกี่ยวกับวีดิโวลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งสำคัญเพื่อสร้างความมั่นใจว่าวีดิโวลามกอนาจารเด็กจะเป็นสิ่งต้องห้ามในไทยและผู้กระทำผิดจะต้องได้รับบทลงโทษที่รุนแรงบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันมีการกำหนดโทษที่ผ่อนปรนเกินไปสำหรับกรณีวีดิโวลามกอนาจารเด็กและไม่สะท้อนถึงความรุนแรงของอาชญากรรมอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นก็ยังไม่มีความชัดเจนว่าประมวลกฎหมายอาญาจะนำมาบังคับใช้กับวีดิโวลามกอนาจารเด็กได้หรือไม่

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวีดิโวลามกอนาจารเด็กสามารถพัฒนาให้มีความเข้มงวดยิ่งขึ้นอีกได้ผ่านมาตรการที่จะสร้างความเชื่อมั่นว่ากฎหมายได้มีการพัฒนาเท่าทันกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายควรกำหนดโทษอาญาสำหรับวีดิโวลามกอนาจารเด็กในทุกรูปแบบและไม่จำกัดเฉพาะตัวบทที่มีอยู่สำหรับประเภทของสื่อเฉพาะบางประการเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น เฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ดิจิทัล หรือไฟล์ภาพเท่านั้น)

เมื่อไม่นานมานี้ รัฐบาลไทยได้แสดงความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหานี้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ทบทวนร่าง “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วพญาดิกรมอันตราย” ซึ่งจะกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับวีดิโวลามกอนาจารเด็กโดยตรง

⁷⁰หมวด 287

5.2.4 การค้าเด็ก

พระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ (2551) กำหนดกรอบที่ครอบคลุมสำหรับการดำเนินคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ได้มีการให้คำนิยามไว้ภายใต้พระราชบัญญัติว่า เด็ก เป็นบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี⁷¹ พระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ใช้อำนาจศาลนอกเขตอาณาต่อความผิดด้านการค้ามนุษย์ที่เกิดขึ้นนอกอาณาเขตของไทย⁷²

การค้าเด็กรวมถึงเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจะมีโทษมากกว่าการค้าผู้ใหญ่ สำหรับการค้าเด็กที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปีจะมีโทษจำคุกระหว่าง 6-12 ปีและโทษปรับระหว่าง 120,000-240,000 บาทสำหรับเด็กต่ำกว่า 15 ปี จะมีโทษจำคุกระหว่าง 8-15 ปีและโทษปรับระหว่าง 160,000-300,000 บาท⁷³

ความผิดที่มาจากทำให้การสนับสนุนต่างๆ จะมีกำหนดโทษอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติภายในขอบเขตเช่นเดียวกับความผิดหลักซึ่งรวมถึงการสนับสนุนการกระทำความผิดทำให้ความช่วยเหลือโดยมอบทรัพย์สินรวมถึงสถานที่นัดพบสำหรับผู้กระทำผิดหลักการให้ความช่วยเหลือผู้กระทำความผิดหลักเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมการรับผลประโยชน์เพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิดหลักในการหลบหนีการลงโทษและการโน้มน้าว แนะนำ หรือติดต่อบุคคลเพื่อจะมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด⁷⁴ นอกจากนี้การเตรียมการและการสมคบกระทำความผิดยังมีโทษด้วย (หนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งของการลงโทษสำหรับความผิดหลักตามลำดับ)⁷⁵

ประมวลกฎหมายอาญายังได้กำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศโดยภายใต้มาตรา 282 ถือเป็นความผิดในการที่จะจัดหา ล่อลวง หรือดำเนินการค้าเด็กสำหรับการกระทำอนาจารหรือเพื่อบำบัดทางเพศให้แก่บุคคลอื่น ความผิดนี้จะได้รับการลงโทษในประเทศไทยโดยไม่คำนึงถึงว่าความผิดเกิดขึ้นที่ใดหรือผู้กระทำผิดมีสัญชาติใดสำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี จะได้รับโทษจำคุกระหว่าง 3-15 ปีและโทษปรับระหว่าง 6,000-30,000 บาทและสำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปีจะมีโทษจำคุกระหว่าง 5-20 ปี และโทษปรับระหว่าง 10,000-40,000 บาท⁷⁶

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณียังกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ด้านประเวณีตามาที่ระบุไว้ข้างต้น

⁷¹หมวด 4

⁷²มาตรา 11

⁷³ Sections 6 & 52

⁷⁴หมวด 7

⁷⁵หมวด 8 และ 9

⁷⁶หมวด 282

5.3 มาตรการคุ้มครองเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

โดยผ่านทางกรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับปี 2542) กฎหมายได้กำหนดมาตรการในการคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อและพยานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในกรณีที่พยานมีอายุไม่เกิน 18 ปีเจ้าหน้าที่จะต้องจัดให้มีห้องเฉพาะสำหรับการรับฟังคำให้การจากเด็ก จัดให้มีผู้สนับสนุนสำหรับเด็กซึ่งรวมถึงนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่อัยการและบุคคลอื่นใดตามที่เด็กร้องขอ รวมทั้งจะต้องให้เด็กให้หลักฐานผ่านทางนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ เมื่อนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เห็นสมควร⁷⁷ ในกรณีที่พยานมีอายุไม่เกิน 18 ปีศาลอาจอนุญาตให้เด็กให้ปากคำในรูปแบบของเสียงหรือการบันทึกวิดีโออยู่ในห้องที่แยกต่างหากออกจากศาล⁷⁸ บทบัญญัติเหล่านี้ให้ความสำคัญต่อกระบวนการที่เป็นมิตรต่อเด็กในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กห้ามการโฆษณาหรือเผยแพร่ผ่านสื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นใดซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับเด็กหรือผู้ปกครองของเด็ก โดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจชื่อเสียงศักดิ์ศรีหรือเพื่อผลประโยชน์อื่น ๆ จากเด็กหรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในลักษณะที่ผิดกฎหมาย⁷⁹ การกระทำเช่นนี้มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน และ/หรือโทษปรับไม่เกิน 60,000 บาท⁸⁰ ในขณะที่การกระทำผิดกฎหมายนี้อาจนำมาใช้เพื่อคุ้มครองตัวตนของเด็กที่เป็นเหยื่อจากการกระทำทางเพศจากการถูกเปิดเผยในระหว่างกระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้น ข้อมูลได้ชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมามบทบัญญัตินี้ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้แต่ประการใด⁸¹

พระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ยังให้การคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์รวมถึงการเข้าถึงบริการทางสังคมต่างๆ อย่างไรก็ตาม มีบทบัญญัติเพียงไม่กี่ประการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเจ้าหน้าที่จะต้องทำให้มีความปลอดภัยและการคุ้มครองกันเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ทั้งก่อนหน้า ระหว่างและหลังจากการดำเนินคดีอาญาและในกรณีที่บุคคลจะให้หลักฐานเพื่อเป็นพยานเหยื่อก็คงจะต้องได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (2546)⁸² ในขณะที่ขั้นตอนเหล่านี้ให้ความคุ้มครองที่สำคัญต่างๆ ก็ยังมีข้อจำกัดในการประยุกต์ใช้กับเหยื่อของการค้ามนุษย์และไม่อาจใช้เฉพาะเจาะจงกับความจำเป็นของเด็กได้ ดังนั้นจึงไม่น่าจะเป็นได้ว่าพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์อาจนำมาใช้เพื่อให้มีกระบวนการปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากผู้กระทำผิดไม่ได้รับการลงโทษสำหรับการกระทำผิดดังกล่าวภายใต้กฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์

⁷⁷ หมวด 133 ทวิ

⁷⁸ หมวด 172 ตริ วรรค 5

⁷⁹ หมวด 27

⁸⁰ หมวด 79

⁸¹ คำแนะนำที่ได้รับจาก UNODC สำนักงานประจำประเทศไทย

⁸² มาตรา 36

ในการทำงานเดียวกันนโยบายและแผนระดับชาติในการป้องกันปราบปรามและต่อต้านการค้าเด็กและสตรีทั้งในประเทศและข้ามชาติ (2546-2553) ก็ยังกำหนดพื้นฐานสำหรับการคุ้มครองเหยื่อภายใต้กลยุทธ์ในการคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือที่นโยบายแห่งชาติ ได้การคุ้มครองพยานและบุคคลใกล้ชิดกับพยานรวมไว้เป็นหนึ่งในจุดมุ่งหมายของนโยบาย⁸³ อย่างไรก็ตามนโยบายนี้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของการคุ้มครองสำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อและพยานของการค้ามนุษย์ นโยบายก็ไม่ได้ขยายไปยังผู้ตกเป็นเหยื่อและพยานของอาชญากรรมประเภทอื่นๆ แต่อย่างใด

5.4 มาตรการสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดน

กฎหมายของไทยยังได้ให้กลไกที่ชัดเจนสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามพรมแดนพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน (2472) ได้ให้กรอบที่ครอบคลุมสำหรับความร่วมมือทางอาญาพระราชบัญญัตินี้ยังได้กำหนดข้อบังคับสำหรับการทำและรับคำขอส่งผู้ร้ายข้ามแดน รวมทั้งการกำหนดว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจได้รับอนุญาตให้กระทำได้แม้ในกรณีที่ไม่มีความสัมพันธ์ภายใต้สนธิสัญญาทวิภาคี⁸⁴ สำหรับความผิดที่จะมีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นจะต้องได้รับโทษตามกฎหมายไทยเป็นโทษจำคุกอย่างน้อย 1 ปี⁸⁵ พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรณีของคนไทยอาจถูกปฏิเสธบนพื้นฐานของสัญชาติได้หรือไม่อย่างไรก็ได้ กำหนดว่าศาลอาจรับฟังหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสัญชาติของบุคคลได้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา (2535) ได้กำหนดข้อบังคับภายในประเทศของไทยสำหรับการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการในเรื่องทางอาญา

ถึงแม้จะยังไม่ชัดเจนจากพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของคนคนหนึ่งอาจถูกปฏิเสธจากรัฐบาลไทยบนพื้นฐานของสัญชาติหรือไม่นั้น กฎหมายจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดด้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็กนั้นก็ได้นำหลักการส่งผู้ร้ายข้ามแดนมาใช้ตามที่อธิบายไว้ข้างต้นเพื่อให้มั่นใจว่าคนไทยสามารถถูกดำเนินคดีสำหรับการกระทำผิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กบนหลักการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

ประมวลกฎหมายอาญายังก่อให้เกิดอำนาจศาลนอกเขตอาณาเหนือความผิดบางประการที่ได้กระทำนอกประเทศไทยซึ่งอาจถูกดำเนินคดีในศาลไทยได้หากผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลสัญชาติไทยและได้ร้องขอให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดโดยรัฐบาลของประเทศที่มีความผิดที่เกิดขึ้นหรือในประเทศของเหยื่อหรือในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีสัญชาติไทยและเหยื่อเป็นรัฐบาลไทยหรือคนไทยซึ่งได้ขอให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในประเทศเหยื่อ⁸⁶ ในขณะที่การกระทำความผิดเพิ่มขึ้นพื้นฐานอยู่ในหมวดหมู่ของการกระทำผิดซึ่งมีเขตอำนาจศาลนอกเขตอาณาอย่างชัดเจน แต่ก็ไม่ชัดเจนว่าการกระทำผิดในคดีละเมิดทางเพศโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะถูกรวมไว้เช่นเดียวกันนี้หรือไม่ซึ่งเป็นไปได้ว่าการกระทำกับเด็กมีเจตนาที่จะนำเอาเรื่องเขตอำนาจศาลนอกเขต

⁸³หน้า 9

⁸⁴มาตรา 4

⁸⁵มาตรา 4

⁸⁶หมวด 8

อาณามาใช้โดยอนุโลมแต่ก็ยังไม่ได้ถูกสะท้อนออกมาในกฎหมายที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะชี้แจงจุดนี้เพื่อ
ระบุว่าการปฏิรูปกฎหมายควรจะมีขึ้นเพื่อขยายเขตอำนาจศาลนอกเขตอาณาสำหรับหมวดหมู่ของการกระทำผิดทางเพศเด็กนี้แต่ก็
ตั้งข้อสังเกตว่าการใช้เขตอำนาจศาลนอกเขตอาณาเหนือความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กไม่ได้มีการบังคับไว้ภายใต้มาตรฐาน
กฎหมายสากล

โดยคำนึงถึงกรอบกฎหมายอันเข้มแข็งที่มีอยู่สำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน
รวมเขตอำนาจศาลนอกเขตอาณาที่ใช้การกระทำผิดหลากหลายนี้ ปัจจุบัน จึงยังไม่มีควมจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูป
กฎหมายในประเทศไทยเพื่ออำนวยความสะดวกต่อความร่วมมืออย่างเป็นทางการในการบังคับใช้กฎหมายข้ามเขตแดน

5.5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

กรอบกฎหมายในประเทศไทยได้ให้ความคุ้มครองที่ดีตามมาตรฐานสากลที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กแต่
อย่างไรก็ดี ยังคงมีช่องว่างบางประการอยู่ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญเพื่อสร้างความมั่นใจว่าทุกรูปแบบของการแสวงหาผลประโยชน์
ทางเพศกับเด็กจะต้องได้รับโทษทางอาญาช่องว่างเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุลามกอนาจารเด็กและการคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อและ
พยานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นตัวอย่างเฉพาะที่เห็นได้อย่างชัดเจน

นโยบายภายในประเทศไทยว่าด้วยการค้ามนุษย์และรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็กแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น
ของรัฐบาลที่จะปฏิรูปเนื้อหากฎหมายเพื่อเสริมสร้างกรอบกฎหมายในการต่อต้านการกระทำล่วงละเมิดเหล่านี้ซึ่งมีความเชื่อมโยง
อย่างใกล้ชิดกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กความมุ่งมั่นนี้ได้ก่อให้เกิดแนวทางที่เข้มแข็งที่จะเสริมสร้างความแข็งแกร่งของกฎหมายที่
จะใช้ตอบโต้การท่องเที่ยวทางเพศเด็กในประเทศไทยได้

โครงการปฏิรูปกฎหมายสำหรับประเทศไทยควรมุ่งที่จะสร้างขึ้นบนพื้นฐานของกฎหมายที่มีอยู่เพื่อพัฒนาการตอบสนองของ
กฎหมายที่แข็งแกร่งต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็กยิ่งขึ้นไป โดยใช้มาตรฐานสากลเป็นเกณฑ์มาตรฐานจึงแนะนำว่ากิจกรรม
เป้าหมายต่างๆ ที่ใช้สนับสนุนการปฏิรูปกฎหมายในประเทศไทยควรจะทำ ดังต่อไปนี้

การกำหนดโทษทางอาญา: การค้าประเวณีเด็ก

- พัฒนาการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการสมรู้ร่วมคิดหรือการมีส่วนร่วมเพื่อสร้างความมั่นใจว่าทุกรูปแบบของการปฏิบัติที่
เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กจะต้องได้รับโทษทางอาญา

การกำหนดโทษทางอาญา: การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

- พิจารณาทางเลือกในการกำหนดโทษทางอาญาต่อการกระทำผิดโดยการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการล่วง
ละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

การกำหนดโทษทางอาญา: วัตถุประสงค์ก่อนจำคุก

- พัฒนาการบทบัญญัติที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ก่อนจำคุกและครอบคลุมบทลงโทษที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการครอบครองและการผลิตวัตถุลามกอนาจารเด็กไม่ว่าการมีไว้ในครอบครองหรือการผลิตนั้นจะทำการค้าหรือแจกจ่ายหรือการใช้ในที่สาธารณะหรือไม่ก็ตาม
- สร้างความมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ก่อนจำคุกจะสามารถถูกตีความให้ครอบคลุมถึงหลากหลายชนิดของวัสดุและสามารถปรับให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ๆได้ (ตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์ก่อนจำคุกกำหนดไว้อย่างกว้างๆและไม่จำกัดเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์หรือวิดีโอไฟล์ภาพ ฯลฯ)

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

- ประเมินขอบเขตของกฎหมายที่มีอยู่ว่าจะนำมาใช้กับเขตอำนาจศาลนอกเขตอาณาเหนือความผิดทางเพศต่อเด็กได้มากน้อยเพียงใดและหากจำเป็น ควรพิจารณาการพัฒนาบทบัญญัติกฎหมายให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับการประยุกต์ใช้เขตอำนาจศาลนอกเขตอาณา (โปรดสังเกตว่า สิ่งนี้ไม่ได้เป็นการบังคับภายใต้พิธีสารเลือกรับ CRC)

5.6 ข้อสังเกต

กิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อสนับสนุนการปฏิรูปกฎหมายในประเทศไทยควรจะ

- สร้างขึ้นบนพื้นฐานของมาตรการที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและครอบครัวฉบับปี 2553 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก เพื่อเสริมสร้างมาตรการคุ้มครองเด็ก (ทั้งทางกฎหมายหรือไม่ใช้กฎหมาย) ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่สามารถนำไปใช้กับกรณีที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

มาตรการดังกล่าวควรรวมถึงการคุ้มครองที่หลากหลายที่กำหนดภายใต้พิธีสารเลือกรับ CRC และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการจัดการกับช่องว่างที่มีในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับ

- การแจ้งให้เด็กทราบถึงสิทธิและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดี
- การให้ความปลอดภัยแก่เด็กและครอบครัว และ
- การหลีกเลี่ยงความล่าช้าในการดำเนินคดีโดยไม่จำเป็น

6.1 ความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดนระดับภูมิภาค

ประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในโครงการมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งภายใต้สนธิสัญญาพหุภาคีในการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศทางกฎหมายเพื่อสืบสวนและดำเนินคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กภายใต้มาตรฐานทางกฎหมายระหว่างประเทศแต่ละประเทศในโครงการจะต้องอำนวยความสะดวกแก่ความร่วมมือข้ามพรมแดนสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กในฐานะที่เป็นรัฐภาคีของพิธีสารเลือกรับ CRC นั้น กัมพูชา สปป. ลาว ไทย และเวียดนามจึงมีหน้าที่ที่จะทำให้มีมาตรการอย่างกว้างที่สุดใน การให้ความช่วยเหลือสำหรับการสอบสวน การฟ้องร้องดำเนินคดีและการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดในการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กรวมทั้งการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กด้วย นอกจากนี้ในฐานะรัฐภาคีพิธีสาร TIP ทั้งสี่ประเทศจะต้องอำนวยความสะดวกในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่ระบุไว้ภายใต้พิธีสาร TIP กับรัฐภาคีอื่นๆ กำหนดเหล่านี้ภายใต้พิธีสารเลือกรับ CRC และพิธีสาร TIP จะต้องนำมาใช้โดยไม่คำนึงถึงว่ามีความสัมพันธ์ภายใต้สนธิสัญญาทวิภาคีที่มีผลบังคับใช้ระหว่างรัฐที่ร้องขอและรัฐที่ได้รับการร้องขอหรือไม่

ความสัมพันธ์ภายใต้สนธิสัญญาทวิภาคียังเป็นเวทีสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศที่เข้าร่วมโครงการอย่างใดก็ได้ ความร่วมมือไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับการดำรงอยู่ของสนธิสัญญาสนธิสัญญาทวิภาคีสามารถให้พื้นฐานสำคัญสำหรับความร่วมมือในเรื่องความผิดทางอาญา รวมทั้งอธิบายให้ชัดเจนและปรับปรุงกระบวนการในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและกระบวนการการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางกฎหมายระหว่างประเทศต่างๆ ได้สนธิสัญญาทวิภาคีว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศคู่เจรจาในโครงการที่มีผลบังคับใช้อยู่แล้ว ได้แก่ ระหว่างสปป. ลาวกับกัมพูชา และ สปป. ลาวกับไทย⁸⁷ สนธิสัญญาระดับภูมิภาคอาเซียนว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือในเรื่องทางอาญาระหว่างกันก็มีผลบังคับใช้ด้วย อย่างไรก็ตาม ยังมีประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศที่ยังไม่ได้ให้สัตยาบัน⁸⁸ ทั้งนี้ ยังไม่มีข้อมูลว่าด้วยการดำเนินการและประสิทธิภาพของสนธิสัญญาเหล่านี้แต่อย่างใด

นอกจากนี้ ปัจจุบัน กระทรวงยุติธรรมของไทยก็อยู่ระหว่างทบทวนเพื่อสรุปร่างสุดท้ายของร่างพิธีสารว่าด้วยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กซึ่งจะจัดการกับปัญหาที่ผู้ต้องสงสัยหลบหนีการประกันตัวและการประกันตัวซ้ำ⁸⁹ ขณะที่สิ่งเหล่านี้เป็นความคิดริเริ่มระดับภายในประเทศ ก็ยังก่อให้เกิดผลสำคัญต่อความร่วมมือระหว่าง

⁸⁷ สนธิสัญญาระหว่าง สปป. ลาวและกัมพูชาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (2542); สนธิสัญญาระหว่าง สปป. ลาวและไทยว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (2542)

⁸⁸ สนธิสัญญาอาเซียนว่าด้วยความช่วยเหลือทางกฎหมายในเรื่องอาญาระหว่างกัน (2547)

⁸⁹ ข้อมูลที่ได้รับจากข้าราชการของรัฐบาลไทย

ประเทศในระดับภูมิภาคและในวงกว้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ต้องส่งสยหลบหนีข้ามพรมแดนเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดำเนินคดี

ความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการก็เป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อสู้กับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการที่เรียกว่า ความช่วยเหลือ “ตำรวจต่อตำรวจ” หรือ “หน่วยงานต่อหน่วยงาน” โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางกฎหมายและสามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างกว้างในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหลักของแต่ละประเทศได้

ความร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการช่วยให้ตำรวจได้แลกเปลี่ยนข่าวกรอง (เช่น ประวัติความผิดทางอาญา และบันทึกความเคลื่อนไหว) ในระหว่างขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงในขณะที่กำลังรวบรวมหลักฐานความร่วมมือเหล่านี้ยังช่วยอำนวยความสะดวกให้มีการส่งข้อมูลอย่างรวดเร็วและเป็นประโยชน์ในการระบุตำแหน่งหลักฐานอยู่ในเขตอำนาจศาลอื่นหรือไม่และดังนั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันอย่างเป็นทางการหรือไม่ความสำคัญของความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นทางการนี้ได้มีการเขียนไว้ในรายงานนี้เพราะว่ามีความเชื่อมโยงใกล้ชิดกับกลไกอย่างเป็นทางการของส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันแต่อย่างไรก็ดี ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงอยู่และประสิทธิภาพของเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการนี้ยังมีไม่มากนักเช่นที่ได้ระบุไว้ข้างต้นในรายงานแล้ว เนื่องจาก INTERPOL ทำงานร่วมกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายภายใต้ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการสอบสวนและความร่วมมือในกรณีการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก รายงานฉบับนี้จึงมุ่งเน้นเฉพาะกรอบทางกฎหมายอย่างเป็นทางการที่จำเป็นสำหรับความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามแดน

6.2 ความพยายามด้านความร่วมมือระดับภูมิภาคที่กว้างขึ้น

ยังไม่มีกลไกใดในระดับภูมิภาคที่กล่าวถึงความร่วมมือในการต่อต้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็กซึ่งนี่คือช่องว่างที่สำคัญในกรอบความร่วมมือระหว่างกัมพูชา สปป. ลาว ไทย และเวียดนาม

กรอบระดับภูมิภาคของความร่วมมือระหว่างประเทศในทางกฎหมายอื่นๆที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับเรื่องนี้ ให้บริบทที่เป็นประโยชน์ซึ่งอาจใช้เป็นตัวอย่างในเสริมสร้างความร่วมมือข้ามแดนในกรณีของการท่องเที่ยวทางเพศเด็กได้ตัวอย่างเช่นบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (2547) ซึ่งจัดทำขึ้นภายใต้การอุปถัมภ์ของโครงการประสานงานระดับรัฐมนตรีแห่งลุ่มแม่น้ำโขงต่อต้านการค้ามนุษย์ (COMMIT MOU) ซึ่งยืนยันพันธกรณีของรัฐในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการบังคับใช้กฎหมายข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์⁹⁰ และที่กว้างกว่านั้นก็คือสมาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แห่งสหประชาชาติ (ASEAN) ได้ตกลงที่จะป้องกันการล่วงละเมิดและการแสวงหาผลประโยชน์ผ่านการท่องเที่ยวภายใต้ข้อตกลงการท่องเที่ยวอาเซียน (2545) และที่จะร่วมมือในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์ภายใต้ปฏิญญาอาเซียนต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้หญิงและเด็ก (2547) ข้อตกลงทวิภาคีระหว่างประเทศภาคีก็ยังสร้างพันธกรณีที่จะทำงานร่วมกันเพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์แม้ว่าความร่วมมือเหล่านี้อาจจะไม่ได้มีผลผูกพันทางกฎหมายข้อตกลงหรือบันทึกความเข้าใจระหว่างกัมพูชา

⁹⁰หน้า 3

กับเวียดนาม กัมพูชากับไทย สปป. ลาวกับเวียดนาม สปป. ลาวกับไทย และไทยกับเวียดนามต่างเกื้อหนุนซึ่งความร่วมมือข้ามแดนในเรื่องการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นกลไกในระดับที่สูงขึ้นเหล่านี้อาจช่วยเป็นแนวทางไปสู่ความพยายามที่จะเสริมสร้างกรอบความร่วมมือระดับภูมิภาคในการกำหนดเป้าหมายต่อการกระทำผิดที่หลากหลาย แต่อย่างไรก็ตาม กลไกเหล่านี้ได้ให้แนวทางเพียงน้อยนิดเกี่ยวกับความร่วมมือเพื่อต่อสู้กับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กโดยเฉพาะเจาะจง

6.3 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีความพยายามในระดับภูมิภาคที่จะปฏิบัติตามหลักมาตรฐานสากลและมีการประสานงานข้ามพรมแดนในการตอบสนองต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก จึงควรมีกิจกรรมในระดับภูมิภาคซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนากรอบความร่วมมือ (ตัวอย่างเช่น โดยการออกตราสารที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย) อำนาจความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นทางกฎหมายที่สำคัญ ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายในระดับเจ้าหน้าที่นอกจากนี้ ยังควรมีกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคที่มุ่งเน้นไปยังความร่วมมือระดับภูมิภาคด้วย

- พิจารณาว่าสนธิสัญญาที่มีอยู่ภายใต้กรอบความสัมพันธ์พหุภาคีระดับภูมิภาคและทวิภาคี ได้ให้พื้นฐานที่เพียงพอสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศที่เข้าร่วมโครงการหรือไม่ (ผ่านการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน) และหากจำเป็น จะต้องนำเสนอการพัฒนากรอบสนธิสัญญาเพิ่มเติม
- ให้แนวนโยบายสำหรับการพัฒนาตราสารในระดับภูมิภาค (ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย เช่น MOU) เพื่อสนับสนุนความร่วมมือข้ามแดนในระดับภูมิภาคในการตอบสนองต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก
- สำรวจโอกาสเพื่อจัดทำตราสารทวิภาคี (ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย เช่น MOU) เพื่อสนับสนุนความร่วมมือทวิภาคีในกรณีของการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก
- สร้างโอกาสในการหารือเกี่ยวกับลำดับความสำคัญในการปฏิรูปกฎหมายและเพื่อเพิ่มศักยภาพสูงสุดในการสอดประสานกันของบทลงโทษทางอาญาในคดีการท่องเที่ยวทางเพศเด็กและ
- อำนาจความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลคดีการท่องเที่ยวทางเพศเด็กระหว่างประเทศที่อยู่ในโครงการรวมถึงหาโอกาสในการสร้างเครือข่ายระดับเจ้าหน้าที่เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานและเพิ่มประสิทธิผลสูงสุดของการผลการดำเนินการในแต่ละคดี

การทำงานร่วมกันกับประเทศภาคีเพื่อเสริมสร้างกรอบกฎหมายและนโยบายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักนิติธรรมถือเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อการสร้างความมั่นใจว่าผู้ที่กระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางจะไม่อาจหลบหนีการดำเนินคดีและถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้โดยเร็วการดำเนินโครงการการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขช่องว่างและส่งเสริมศักยภาพของสถาบันทางกฎหมายและการยุติธรรมเป็นกุญแจสำคัญในการตอบสนองวัตถุประสงค์ของโครงการ Childhood ส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและเป็นศูนย์กลางในการสร้างความเชื่อมั่นว่าประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมีเครื่องมือทางกฎหมายในการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กได้โดยใช้กฎหมายระหว่างประเทศเป็นบรรทัดฐานเราจึงรู้ว่ากรอบกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการต่อต้านการท่องเที่ยวทางเพศเด็กจำเป็นต้องมีสิ่งต่อไปนี้

- การกำหนดโทษทางอาญาที่ครอบคลุมซึ่งการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก
- บทลงโทษที่เข้มงวดซึ่งสะท้อนความรุนแรงของอาชญากรรม
- มาตรการคุ้มครองเด็กที่เป็นเหยื่อและพยานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และ
- ครอบคลุมความร่วมมือข้ามแดนและระดับภูมิภาค

รายงานนี้เสนอการประเมินพื้นฐานของไทย (และประเทศในโครงการอื่นๆ ได้แก่ กัมพูชาไทยและเวียดนามในบริบทของกรอบระดับภูมิภาค) ต่อเกณฑ์ที่สำคัญเหล่านี้เป็นที่ชัดเจนจากการวิจัยว่ากฎหมายของไทยมีความเข้มงวดสำหรับการท่องเที่ยวทางเพศเด็กแต่ก็ยังมีความช่องว่างทางกฎหมายที่อาจทำให้สถาบันด้านกฎหมายและการยุติธรรมจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะพบกับการกระทำ ความผิดที่เกิดขึ้นเป็นประจำและซ้ำซาก และทำให้เด็กอยู่ในภาวะเปราะบางที่จะถูกใช้เพื่อการแสวงหาประโยชน์ในขณะที่รายงานนี้เสนอประเด็นสำคัญในการปฏิรูปกฎหมาย ก็ยังจำเป็นที่จะต้องมีการทำงานต่อไปโดยร่วมมือกับรัฐบาลไทยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ในการปรับข้อเสนอด้านการปฏิรูปกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบของกิจกรรมความช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อระบุสิ่งที่ให้ความสำคัญร่วมกันระหว่าง UNODC และนโยบายของรัฐ ตลอดจนเพื่อสร้างความเป็นเจ้าของและประกันความมุ่งมั่นจากรัฐบาลไทย

แผนการดำเนินงานในส่วนท้ายนี้ได้ให้กรอบในการดำเนินกิจกรรมความช่วยเหลือทางกฎหมายต่อไปในอนาคตกับประเทศไทย (และประเทศอื่น ๆ ในโครงการในบริบทของกรอบภูมิภาค) ในขณะที่กิจกรรมอาจแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความจำเป็นและการจัดลำดับความสำคัญ (และลักษณะเฉพาะของความช่วยเหลือทางวิชาการที่เสนอ) แผนนี้ก็สามารถนำไปใช้เป็นแบบจำลองที่ครอบคลุมเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นแผนนี้ทำขึ้นโดยให้ความยืดหยุ่นไว้เพื่อให้กิจกรรมสามารถมีการปรับเปลี่ยนได้ตามพัฒนาการของโครงการเมื่อโครงการมีความละเอียดมากขึ้น ก็จะต้องมีแผนการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้นด้วย

<p>แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557</p> <p>ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น</p> <p>ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ</p> <p>ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก</p>			
เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
<p>การพัฒนาแผนโครงการภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ</p>	<p>ควบคุม ความเชี่ยวชาญภายในประเทศในประเด็นทางกฎหมายที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การระบุเรื่องสำคัญในการปฏิรูปกฎหมายและข้อกำหนดความเข้าใจสำหรับการดำเนินงานทางกฎหมายในทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>ระบุลำดับความสำคัญของประเทศโครงการในการปฏิรูปกฎหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> การเตรียมเอกสารสำหรับการอภิปรายในแต่ละประเทศที่เข้าร่วมโครงการ โดยเน้นช่องว่างของกฎหมายที่กำหนด (และช่องว่างของนโยบายตามเห็นสมควร) และเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมเชิงปฏิบัติการด้านกฎหมาย. [เอกสารนี้อาจร่างขึ้นบนสื่อที่เตรียมไว้ในรายงานฉบับนี้แต่จะต้องได้รับการพัฒนาขึ้นโดยเฉพาะสำหรับประเทศที่เข้าร่วมโครงการและเน้นเฉพาะประเด็นที่จะหารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง] 	<p>ปีที่ 1: 2554/55</p> <p>[กันยายน2554 – สิงหาคม2555]</p> <p>ที่ปรึกษากฎหมายระหว่างประเทศ</p>

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
	วัตถุประสงค์ความมุ่งมั่นของประเทศโครงการสำหรับกิจกรรม ความช่วยเหลือทางกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> ■ แปลและส่งเอกสารสำหรับการอภิปรายไปยังรัฐบาลคู่เจรจาเพื่อพิจารณา ■ นำเสนอข้อค้นพบจากรายงานทางกฎหมายต่อแต่ละประเทศ (โดยใช้เอกสารอภิปรายที่ทำไว้) ในการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับประเทศ ■ กำหนดขอบเขตภารกิจให้สอดคล้องกับรัฐบาล (และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ตามความเหมาะสม): การสัมภาษณ์และการอภิปรายเพื่อสร้างประเด็นทางกฎหมายที่สำคัญและสร้างความเข้าใจในในหลักทั่วไปสำหรับการดำเนินงานทางกฎหมายที่มี	เจ้าหน้าที่โครงการระดับประเทศ ที่ปรึกษากฎหมายระหว่างประเทศ ที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ [สนับสนุนโดยทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ]

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
		<p>ประสิทธิภาพและการประเมินความต้องการของประเทศคู่เจรจา</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ การพัฒนาของแผนงานโครงการที่ครอบคลุมซึ่งทำขึ้นให้เหมาะสมกับแต่ละประเทศในโครงการสะท้อนให้เห็นถึงผลของการอภิปรายเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตภารกิจร่วมกับผลการประเมินด้านกฎหมาย และการระบุประเด็นทางกฎหมายที่จับต้องได้ (และประเด็นนโยบาย ตามความเหมาะสม) เพื่อให้มีการจัดการแก้ไขรวมถึงคำแนะนำเฉพาะเจาะจงด้วย ■ แปลและส่งเอกสารแผนงานไปยังรัฐบาลเพื่อพิจารณา	<p>ที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ</p> <p><i>[สนับสนุนโดยทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ]</i></p> <p>เจ้าหน้าที่โครงการระดับประเทศ</p>

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
การประชุมเชิงปฏิบัติการและการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายจากรัฐบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ	<p>สร้างความสามารถของประเทศและความเข้าใจเกี่ยวกับพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญ</p> <p>อภิปรายประเด็นสำคัญที่เสนอให้มีการปฏิรูปกฎหมาย และรับข้อมูลเกี่ยวกับบริบทในประเทศ</p> <p>สนับสนุนความมุ่งมั่นของรัฐบาลทั้งหมด (และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ไม่ใช่รัฐบาล ตามความเหมาะสม) ในการปฏิรูปกฎหมายที่นำเสนอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ การประชุมเชิงปฏิบัติการทางกฎหมายกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลที่เป็นหลักเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับการปฏิรูปที่เสนอ ■ จัดตั้งคณะทำงานกับรัฐบาลคู่เจรจา (และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆตามความเหมาะสม) ซึ่งได้รับมอบหมายให้พัฒนาการปฏิรูปกฎหมาย 	<p>ปีที่ 1: 2554/55</p> <p>ที่ปรึกษากฎหมายระหว่างประเทศ</p> <p>และที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ</p> <p>[สนับสนุนโดยทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ]</p>
การพัฒนากฎหมาย	ยกร่างกฎหมายภายใต้ความร่วมมือกับรัฐบาลคู่เจรจา	<ul style="list-style-type: none"> ■ UNODC จะให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคต่อคณะทำงานที่ได้รับ 	ปีที่ 2: 2555/56

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
<i>[หมายเหตุ: การพัฒนาเอกสารนโยบายอาจทำได้ภายใต้กิจกรรมนี้ ตามความเหมาะสม]</i>		<p>มอบหมายให้ร่างกฎหมายที่เสนอ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ การประชุมประจำของคณะทำงานเพื่อหารือเกี่ยวกับบทบัญญัติต่างๆ ▪ ร่างกฎหมายแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะทำงาน ▪ ร่างสุดท้ายที่เสร็จสิ้นและยอมรับโดยคณะทำงานแล้ว	<p>ผู้ประสานงานโครงการ</p> <p>เจ้าหน้าที่โครงการระดับประเทศ</p> <p>ที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ</p> <p><i>[สนับสนุนโดยทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ]</i></p>
<p>การดำเนินการด้านกฎหมาย</p> <p><i>[หมายเหตุ: ขั้นตอนภายในประเทศอาจล่าช้า และอาจใช้เวลามากกว่า 6 เดือน]</i></p>	<p>สนับสนุนให้ประเทศในโครงการออกกฎหมายผ่านรัฐสภาและการดำเนินตามกระบวนการต่างๆ ภายในประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ การอนุมัติกฎหมายโดยสมาชิกแห่งชาติหรือหน่วยงานอื่นที่เหมาะสม	<p>ปีที่ 2: 2555/56</p> <p>ปีที่ 3: 2556/57</p>

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
กรอบระยะเวลาไม่สามารถคาดการณ์ได้ง่าย]		<ul style="list-style-type: none"> ผ่านกฎหมายและบังคับใช้	ที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ [สนับสนุนโดยทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ]
การฝึกอบรมและการสร้างความตระหนัก	สนับสนุนศักยภาพของหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายในประเทศในการเข้าใจดีความและการนำกฎหมายใหม่ไปใช้ สร้างความตระหนักและการสนับสนุนระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการปฏิรูปกฎหมาย.	<ul style="list-style-type: none"> การจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อฝึกอบรม: มุ่งเน้นไปที่ตำรวจ อัยการ และผู้พิพากษา	ปีที่ 2: 2555/56 ปีที่ 3: 2556/57 ทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่องละเมิดทางเพศ [สนับสนุนโดยที่ปรึกษากฎหมายระหว่าง

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
			ประเทศ และที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ]
การประชุมระดับภูมิภาคในการเสริมสร้างกรอบทางกฎหมายเพื่อต่อต้านการท้องเกี่ยวทางเพศเด็กในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง	อำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศในโครงการสำหรับโครงการเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย สนับสนุนเครือข่ายข้ามพรมแดนระหว่างหน่วยงานด้านกฎหมายและการยุติธรรมในประเทศคู่เจรจา เสริมสร้างศักยภาพในการสอดคล้องกันของฐานความผิด	<ul style="list-style-type: none"> ■ การประชุมในระดับภูมิภาคโดยเป็นเจ้าภาพร่วมกันกับประเทศในโครงการ (จัดขึ้นในช่วงระหว่างจุดเริ่มต้น ตรงกลางและจุดสิ้นสุดของโครงการ) ■ พัฒนากลไกระดับภูมิภาค (ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย) เพื่ออำนวยความสะดวกความร่วมมือข้ามแดนต่อต้านการท้องเกี่ยวทางเพศเด็ก 	<p>ปีที่ 1: 2554/55</p> <p>ปีที่ 2: 2555/56</p> <p>ปีที่ 3: 2556/57</p> <p>[กระจายระยะเวลาโครงการ]</p> <p>ทีมงานส่วนงานด้านการคุ้มครองเด็กที่ถูก</p>

แผนการดำเนินงานที่แนะนำ: 2554–2557

ผลลัพธ์ที่ 1: กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กในการเดินทางและการคุ้มครองผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับการพัฒนาขึ้น/ปรับปรุงขึ้น

ผลลัพธ์ที่ 1.1: การทบทวนกฎหมายได้รับการดำเนินการ

ผลลัพธ์ที่ 1.2: คำแนะนำที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ได้นำเสนอต่อรัฐบาลของประเทศในโครงการในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกรอบกฎหมายเพื่อต่อต้านผู้เดินทางเพื่อการล่องละเมิดทางเพศต่อเด็ก

เป้าหมาย	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	ระยะเวลา และกำหนดเวลาของกิจกรรม
	ทางอาญาต่อการท่องเที่ยวทางเพศเด็กในภูมิภาค ให้แนวนโยบายสำหรับการพัฒนาภูมิภาคในระดับภูมิภาค (ที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย) เพื่ออำนวยความสะดวก สำหรับความร่วมมือข้ามแดนและยืนยันเจตนารมณ์ของ ประเทศในโครงการที่จะเพิ่มการตอบสนองด้านการ ยุติธรรมทางอาญาสำหรับการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก		ล่องละเมิดทางเพศ ที่ปรึกษากฎหมายระหว่างประเทศ ที่ปรึกษากฎหมายระดับประเทศ

UNODC

United Nations Office on Drugs and Crime

Regional Office for Southeast Asia and the Pacific

United Nations Building, 3rd floor B Block, Secretariat Building, Raj Damnern Nok Avenue, Bangkok 10200, Thailand

Tel. (66-2) 288-2091 Fax. (66-2) 281-2129 E-mail: fo.thailand@unodc.org

Website: <http://www.unodc.org/southeastasiaandpacific>